

I.

• SZALÉZI MŰVEK •

Lelkiélet kis könyvei.

16.   Endrefalvy Ottó
Szívek Miséje
Elmélkedések a szentmise imáiról.
Ára 60 fillér.

17.   **Krisztus szent titkai**
A liturgia alapvető igazságai.
Ára 50 fillér.

18.   Csávossy Elemér S. J.
Ut sint unum
A krisztusi és a felebaráti szeretet lelki-
ségének forrásai.
Ára 70 fillér.

19.   Nagy Szent Albert
Az erények könyve
Ára 1.20 pengő

A BOLDOG ESZTENDŐ

LELKIÉLET KIS KÖNYVEI.

XXI.

A BOLDOG
ESZTENDŐ

GONDOLATOK
SZALÉZI SZENT FERENC
MŰVEIBŐL

I.

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA.

A B O L D O G E S Z T E N D Ő

GONDOLATOK
SZALÉZI SZENT FERENC
MŰVEIBŐL.

I.

ADVENTTŐL PŰNKÖSDVASÁRNAPIG.

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA.

Nihil obstat. *Carolus Szitkey S. S.* censor dioe-
cesanus. Imprimatur. No. 3945-1936. Vacij, die
31-a Augusti 1936. † *Stephanus* Episcopus
Vaciensis.

Don Bosco Nyomda, Rákospalota.

Előszó.

Ebben a mi küzdelmes, zavaros, fájdalmas világunkban merész dolog boldogságról beszélni. Még merészebbnek látszik, ha azt mondjuk, hogy ez a kis könyv boldogságra tanítja azokat, akik hittel olvassák.

Szalézi Szent Ferenc adja nekünk ezt a boldogságra való útmutatást. Műveiből meritettük, amit most itt továbbadunk. Talán nem is fordul elő a „boldogság” kifejezés ezekben a minden napra elosztott gondolatokban, de a kedves szent csodálatos szelidsége, jóságos megértése, mély bölcsesége boldogságot épít ki annak a lelkében, aki hajlik szavára, követi

irányítását és azt az egyszerű, mezei virágokkal ékes ösvényt járja, melyen ő vezette híveit.

Kivánjuk, hogy kis könyvünk célját elérje. Kivánjuk, hogy olvasója lelje meg benne a szelidség, a béke és a szeretet boldogságát.

ADVENT ELSŐ HETE.

Vasárnap.

Ebben az időszakban három gondolattal foglalkozzék a lelkünk; ez a három gondolat lobbantsa fel szívünkben a szent szeretet lángolását:

1. A bűn nélkül fogantatott Mária.

2. János, a kegyelem gyermeke, ki a pusztában kiállt, hogy út készíttessék a jegyes számára.

3. Megváltónk és jegyesünk, szent születése által eljön hozzánk, hogy örvendve örvendhessünk, mondván: „Emmánuel! Isten velünk!”

Hétfő.

Én lelkem, szeresd megaláztatásodat. Hidd el, Isten is szívesen tekint le rá. Isten olyan jó; betér hozzánk, megerősíti és igazi aláztatóságban, egyszerűségben és ön-

megtagadásokban veti meg szívünk alapjait. Élj hát örvendezve abban a békés, szent örömben, mely megáláztatásunk szeretetéből fakad.

Kedd.

A béke drága portéka; semmi sem sok amit fizetünk érte. Krisztus lányainak, fiainak útlevele a béke. Az édes Szűzanya gyermekeinek öröme a béke.

Szerda

Ha alázatosak vagyunk, hibáink sem zavarhatják meg lelkünk nyugalalmát, mert hiszen látjuk embertársaink hibáit is; és mért lennénk mi tökéletesebbek náluk? De az alázat ahhoz is hozzásegít, hogy mások tökéletlenségei se zavarjanak meg, mert hiszen látjuk saját tökéletlenségeinket is; és hogy csodálkozhatnánk mások tökéletlensége felett, amikor magunk is annyira tökéletlenek vagyunk!

Az alázatos lélek tökéletes és tökéletlen emberekkel szemben egy-

formán szelíd: a tökéletesek iránt tiszteletet érez, a tökéletlenek felett szánakozik. Te hallgass, maradj csendben és békés lesz az életed.

Csütörtök.

Emeljük fel szívünket és lássuk be, milyen jó, milyen szeretetreméltó Isten szíve hozzánk. Dícsérjük és imádjuk mindenben az ő akaratát; az ő akarata bontson, nyessen mindent mindenütt, mert mindörökké az övéi vagyunk. A sivatagon át az ígéret földjére vezet el bennünket, de azt akarja, hogy jobban szeressük a sivatagot, mint a dúsan termő földeket, ahol gazdagon hullámszik a búzakaralás, de manna nem esik az égből.

Péntek.

Semmivel sem nyerhetjük meg jobban Isten tetszését annál, mintha nyugodtan, alázatosan, ájtatosan felajánljuk neki saját akaratunkat és megadással fogadjuk az ő akaratát. Néha bizony megpróbálja szerete-

tünket, bátorságunkat és megvon tőlünk olyasmit, amit mi jónak, kívánatosnak tartunk. Ha azt látja aztán, hogy alázatosan, csendesen és megadással fogadjuk ugyan annak a jónak kényszerű nélkülözését, de azért buzgón igyekszünk arra, hogy visszanyerjük, megengedi, hogy a nélkülözés nagyobb áldást jelentsen számunkra, mintha bírtuk volna azt, amit nélkülözünk; mert Isten mindenben és mindenhol azokat szereti, akik minden esetben és minden alkalommal jószívvel és egyszerűen annyit mondanak csupán: „Legyen meg a Te akaratod.”

Szombat.

Arra kérem a mi Urunkat, lévén Ő a Bárány, kire Keresztelő Szent János utalt, öltöztessen bennünket érdemeink gyapjába. Milyen tiszta szívű, nyugalmas lelkű volt ez a földön élő angyal, vagy angyali ember, aki mintha nem szeretné Urát, csupán azért, hogy annál jobban sze-

rethesse, a pusztában marad akkor is, mikor már meglátta az Údvözítőt, folytatja a prédikálást és szent keménységében nem engedi, hogy legdrágább kincsének jelenlétében erőt vegyen rajta a szeretet édesége, hanem erős, szigorú, állhatatos szeretettel szolgálja őt szeretetből a távolban is:

ADVENT MÁSODIK HETE.

Vasárnap.

Siessünk megállás nélkül előre Isten szeretetének útján, mely csak akkor ér véget, amikor életünk végét ér. Siessünk isteni Megváltónk elé, aki a mi üdvösségünk kedvéért a szeretet és az engedelmesség útját járta jászolától haláláig, és pedig a kereszthalálig.

Hétfő.

Isten csak rövid időre és nem mindörökre vonja meg tőlünk édesességét. És miért? Azért, hogy egé-

szen benne és érte éljünk, de nem édességei kedvéért, hanem, hogy a szorongatott lelkek résztvevő segítséget, szeretetteljes türelmet leljenek nálunk és főleg, hogy egy mindenéből kivetkőzött, önmaga számára halott, alázatos lélek áldozatának illata szálljon feléje. Jobb, ha cukor nélkül esszük a kenyeret, mintha cukrot ennénk kenyér nélkül. Nagy boldogság az, ha a sivatagban szolgálhatjuk az urat, manna nélkül, víz nélkül, minden vigaszunkat abból a tudatból merítvén, hogy az Ő vezetése alatt állunk, érte szenvedünk.

Kedd.

Ne törd, hogy a megpróbáltatások árja magával ragadjon: öleld át a mi Urunk Jézus Krisztus lábát, mondd neki, hogy az övé akarsz lenni egészen. Ő rendelkezék feletted és tied felett és részesítsen mindannyiunkat szeretetének szent örökkévalóságában.

Szerda.

Légy azon, hogy természetes tehetségeidet és kegyelemadta képességeidet annak szolgálatába állítsd, akitől mindazt kaptad, amid van.

Hajlamaid vad hajtásába oltsd be az isteni szeretet rügyét; Isten megadja ezt a szeretetet, ha teljes önmegtagadás által alkalmassá váltál befogadására.

Csütörtök.

Igen Uram, lelkem, amint így töri magát, olyan, mint valami szegény beteg méhecske. Én sem kérek más orvosságot gyengeségemre, mint a kis méh; beállok napod fénysugárba és világosságodtól várom gyógyulásomat. Oh isteni megfeszített Szeretetnapom, oda állok eléd és lelkem keserűségében így szólok hozzád: „Ó Jézus, szíved csodálatos napja Te, jóságod sugárzása mindent életre kelt. Nézz le rám, amint itt előtted állok; nem mozdulok el színed elől, míg éltető szereteted iz-

zása meg nem erősítette gyenge szívemet, új életet nem adott belém. Halált kívánok, vagy szeretetedből való életet!”

Péntek.

Milyen szentek lennének, mennyire megnyernék Isten tetszését, ha minden hivatásunkból folyó alkalmat megragadnánk arra, hogy valamely önmegtagadást gyakoroljunk! Szívünk csak Istenben és Istenért élhet; Ő mindörökre szívünk Istene.

Szombat.

Azt akarnók talán, hogy Isten akaratára éppen azon ne teljesedjék amit szeretünk? Úgy kell lennie, hogy szívünk mágnestűje mindig sarkcsillagunk felé, Isten felé igazodjék! — Nem szabad beérnünk azzal, hogy sújtson az Úr, abba is bele kell egyeznünk, hogy oda sújtson, ahova akar, Istenre kell bízni a döntést, ez az Ő joga. Élünk Istennek, élünk Istenért, élünk Istenben, aki él és uralkodik mindörökké.

ADVENT HARMADIK HETE.

Vasárnap.

Csak egy keveset fonjál rokkádon naponta; akár nappal a lelki öröm világosságában, akár éjjel a gyengeség és lelki szárazság zavaros mécsé mellett. A rokka mintegy kívánságaid összessége. Sodorj le belőle naponta valamit, feltett szándékaid szálát húzzad ki teljesedésbe és végére fogsz járni a munkádnak. De jól vigyázz, nehogy elsiesd, nehogy szálad csomóba gabalyodjék. Előre mindig! Ha lassan is jársz, nagy utat hagysz majd magad mögött.

Hétfő.

Mint ahogy a beteg ember, ha meggyógyul, járogat annyit amennyit járnia kell, de lassan és botorkálva lép, a bűnös is ha bűnéből kiépült, ha lassan és botorkálva is, de neki indul és megy ahogy Isten menni késztet, mindaddig, amíg a

lelki élet mesgyéjére nem ért; onnan azután épen és egészségesen, nemcsak tovább lépeget, hanem fut és ugrándozik „Isten parancsolatainak útján” és ami még ennél is több, rálép a mennyei ihletek és tanácsok ösvényeire.

Kedd.

Ó ti szegény világiak! Igaz, hogy az ájtatos lelkek sokat keseregnek önmegtagadásaik közepette, de míg kitartanak a lemondásban, keserűségük édességgé válik. A tűz, a láng, a kerék, a kard, virág és illat voltak a vértanúk szemében, mert ájtatos volt a lelkük; és ha az ájtatos lelkeség a legiszonyatosabb kínzásokat, sőt még a halált is megédesíti, hogyne édesítené meg azt, amit erényből cselekedtünk?

Szerda.

A méhecske — mondja Aristoteles — úgy szívja ki a mézet, hogy a virág érintetlen és friss marad; az

igazi ájtatos élet még ennél is különb, mert nem hogy megzavarná a lélek bármely hivatottságát vagy állapotát, még fel is díszíti és még meg is szépíti azokat. Minden drágakő fényesebb lesz, ha mézbe dobjuk, mindnek élénkebb lesz saját színe; így minden hivatás ragyogóbb lesz, ha ájtatos lelkeség járul hozzá: békésebb lesz a családi élet, őszintébb lesz a férj és a feleség szeretete, hívebb lesz a király szolgálata és szelídebb, kedvesebb lesz mindenféle elfoglaltság.

Csütörtök.

A léleknek bűnből lelki életre való ébredése olyan mint a hajnalhasadás, mely mikor derengeni kezd, nem üzi el egy pillanat alatt az árnyakat, hanem csak lassan-lassan vonja be fényességgel az eget. A lassú gyógyulás mindig biztosabb: a betegség, akár testi, akár lelki, nyargalvást lóháton jön, de gyalog és lépésben távozik.

Péntek.

Meg kell, hogy tisztítsuk lelkünket a bocsánatos bűnök iránti hajlandóságoktól, vagyis, jól vigyázzunk, nehogy szántszándékkal nyujtsunk tápot valamely bocsánatos bűnhöz való ragaszkodásunknak; mert nagy gyávaság lenne tőlünk, ha tudatosan bántanók meg Istent azzal, hogy nem kívánunk kedvében járni.

Szombat.

A szarvas, ha túl sok táplálékot vett magához, visszavonul a bozótba, mert tudja, hogy zsírjában elnehezülve nem tudna elég gyorsan menekülni támadói elől: így az ember, ha lelkét haszontalan, felesleges és veszedelmes ragaszkodással terheli meg, szintén nem tud olyan gyorsan, akadálytalanul és könnyedén futni Isten után, jóllehet ez minden lelki élet igazi jelentősége.

ADVENT NEGYEDIK HETE.

Vasárnap.

Az ima isteni világossággal világosítja meg értelmünket, a mennyei szeretet melegségével hatja át akaratunkat: az ima tisztítja meg értelmünket a tudatlanságtól, akaratunkat romlott kívánságainktól; az ima áldó harmat, mely virágba borítja jó kívánságaink cserjéit, lemossa lelkünk-ről tökéletlenségének szennyét és felszabadítja szívünket szenvedélyeinek járma alól.

Hétfő.

Ha emberi és természetes szeretettel szeretünk valakit, csaknem állandóan rá gondolunk, szívünk tele van az utána való vágyakozással, nem győzzük dicsérni, távollétében levélben szólunk hozzá, és minden fa kérgébe belevágjuk nevét; így vagyunk akkor is, ha Istent keressük; nem tudunk nem gondolni rá, érte élünk, utána vágyódunk, róla beszé-

lünk és ha lehetne, minden ember szívébe Jézus szentséges nevét akaróknak bevésni.

Kedd.

Jaj annak aki a teremtményt el akarja fordítani teremtőjétől, hogy a bűn felé vigye; boldog az, aki teremtőjének dicsőítésére ébreszti a teremtményt és a teremtmény hiúságát az igazság szolgálatába állítja.

Szerda.

Fogadjátok áhítattal Isten ígését, akár családi körben, lelki barátaitok társaságában, akár szentbeszédben hallgatjátok. Fogadjátok mindig figyelemmel és tisztelettel. Hasznokra fordítsátok, vigyázzatok, nehogy a földre essék, hanem a szent szűz példájának követésében, ki a Fiát dicsérő szavakat gondosan őrizte lelkében, mint drága kenetet zárjátok szívetekbe az ígét.

Csütörtök.

A tisztaság az erények liliuma; angyalokhoz hasonlatossá lesz benne az ember. Minden csak akkor szép, ha tiszta, az emberek tisztasága pedig a szüziesség. A szüziességet tisztességnek is nevezik, gyakorlását pedig becsületnek; érintetlenségnek is mondják, az ellenkezőjét pedig romlottságnak: a tisztaság tehát a test és lélek különösképpen szép és fehér erénye.

Péntek.

Azonnal és habozás nélkül fordítások hátat a gonosz kívánságok minden csábításának, mert ezek alig észrevehetően ható, kis kezdetekből kiinduló és nagy katasztrófákra vezető erők; könnyebb elmenekülni előlük, mint kiépülni belőlük.

Szombat.

Mi vagyok én, ha magamban vagyok Uram? Semmi, szikkadt föld, mely száraz barázdáinak tárt sebét

nyitja az ég felé és szomjasan várja a mennyei harmatot; ha pedig fölkel a szél, szertehordja a föld porát.

December 24. szenteste.

Nézd az édes kis Jézust; ma fog megszületni, eljön e világra, hogy mennyei atya megbízásából köztünk lakozzék. Szeresd a kisgyermeket; dicsőítsd szép énekekkel, de mindennek előtt imádd őt szelíden és erővel; imádd benne szegénységét, alázatosságát, engedelmességét, szelídségét. Kövesd a Szűzanya és szent József példáját.

December 25. Karácsony

Milyen édes ez az éjtszaka! „Mézét ont az ég“, énekli az egyház és én úgy gondolom, hogy ezt a mennyei édes mézet a hozsannát zengő angyalok liliumok kelyhéből, vagyis az édes Istenanya és Szent József szívéből gyűjtik.

Talán nem is vakmerőség ha azt reméljük, hogy a mi angyalunk is

a glóriát zengő mennyei seregek között énekel! — Hogy örülnénk, hogy újjonganánk, ha dicshimnuszát szívünkben megismételné! Igen. „Dicsőség a Mennyben Istennek, békeség a földön a jóakarató embernek“.

December 26.

Az édes Jézus fagyos téli időben született e világra. Mért ne lakoznék tehát szívesen hideg szívünkben is, feltéve, hogy ez a hidegség nem jó-feltételeink elernyedéséből áramlik, hanem csupán a lélek nehézkességét és fáradságát jelenti? Igaz, hogy ebben az állapotban fáradságosan küzdöve járjuk az utat, de azért le nem térünk róla mindaddig, míg célhoz nem érünk.

December 27.

Sorsodat tehát Megváltód kezébe tette, amikor egész önmagadat az isteni gondviselés vezetésére bíztad. Boldog az, aki az ő karjában, az ő keblén pihen! Maradj ott én lelkem,

mint Szent János apostol még annak idején. Míg mások az ételekben lelik kedvüket, Urunk asztalánál gyermeki bizalommal pihentesd fejedet, lelkedet, drága Megváltónk szerelmes szívéen. Jobb ha nála pihensz, mint ha bárhol virrasztanál.

December 28.

Isten az öröm Istene! Tarts ki híven, mert aki híven kitart, azé a korona. Ez az élet rövid, cselekedeteink jutalma pedig örök!

Tegyük a jót, egyesüljünk Isten akaratában; Ő legyen csillagunk földi életünk tengerén. Ha őt nézzük mindig, biztos hogy révbe jutunk.

December 29.

Mielőtt a megdicsőült Megváltót láthatnók lelki szemünkkel, az alázatos kis jászolban kell őt megkeresnünk. Szelíden pihenj meg az isteni gyermeknél; Ő akkor is szeret, ha száraz és érzéketlen a szíved. Láthatod, hogy türi az ökör és a

szamár lehelletét, pedig az állat szívének nincsenek érzelmei. Hogyne látná a mi szívünk vágyakozását! Hiszen ha nem is az érzelmek édes-ségével, de erővel és határozottsággal ajánljuk fel szívünket az ő szívének, Szent Anyja szívének és a kis király nevelőapja szívének örökös szolgálatára.

December 30.

Tudjuk, hogy a pásztorok az Úr születésekor angyali éneket hallottak a mennyből; de azt sehol sem említi a Szentírás, hogy a boldogságos Szűz és Szent József — akik pedig legközelebb álltak a gyermekhez — angyali szózatot hallottak volna, vagy mennyei fényességet láttak volna. Angyali ének helyett a gyermek sírását hallották, könnyes szemét, hidegtől merev kis tagjait látták a pislogó mécs lángja mellett. És mégis, ki ne lett volna szívesebben a sötét istállóban velük, mint odakünta pásztorok között, akik a mennyei hangok

varázsát és a csodálatos ragyogás szépségét élvezték ?

December 31.

Az év utolsó napján vagyunk, holnap kezdődik az újesztendő. Köszönjük meg Istennek, hogy annyi kegyelemben részesített bennünket és kérjük, jelölje meg körülmetélésének vérevel az új évet, hogy az öldöklő angyal be ne léphessen hozzánk. Úgy töltsük a mulandó évet, hogy a szent örökkévalóság soha soha el nem múló esztendejébe boldogan léphessünk. A rövid és mulandó perceket arra használjuk, hogy magunkévá tegyük azt az alázatos-ságot és szelídséget, melyre az isteni gyermek körülmetéltetésében tanít és így szent nevének áldásában részesüljünk.

Január 1. Újév.

Boldog szent újesztendőt! Járja át az újévet Jézus szent nevének illata, szent vére itassa át. Minden napjára

vére harmatozzék, minden napját édességtől áradozó szent nevének lágy szellője üdítse. Töltsön el bennünket szent nevének kedves csengése. A kis Megváltó vérének cseppjei az életszentség dagadó árját jelentsék számunkra, örvendeztessék meg, termékenyítsék meg minden ember szívét. Áldott legyen Jézus! Áldott legyen az ő vére!

Áldott legyen Mária, kitől Jézus vérét nyerte.

Január 2. Jézus nevének ünnepe

Kevés az időm; csak azt az egy szót tudom leírni, mely üdvösségünket jelenti; csak annyit írok: „Jézus!”

Bárcsak egész szívünkkel mondanók ki ezt a nevet! Benne nyer málasztot minden szellemi képességünk! Ejtsük ki minél többször ezt a szent nevet. Eleinte majd csak dadogva mondjuk, végül azonban megtanuljuk jól kiejteni. Mi kell ehhez? Elsősorban az, hogy izzó nyelvünk legyen. Vagyis abban a szeretetben

lángoljunk Isten előtt, melyet Jézus valósít meg bennünk, melyet Jézus gyújt meg szívünkben.

Bátorság! Szeretni fogjuk Istent, mert Isten szeret bennünket!

Január 3.

Oh Jézus, töltsd be szívünket Isteni neved szent balzsamával!

Ahhoz, hogy szívünk befogadhassa ezt az édes olajat, meg kell hogy nyessük, meg kell hogy fosszuk mindattól, amit Jézus nem lát szívesen.

Jézus dicsőséges neve, mely a mennyei Atya ajkán öröktől fogva hangzott, te légy lelkünkbe írva, hogy megváltásodnak örülhessünk mindörökre.

Boldogságos Szűz Mária, ki legelőször ejtetted ki minden ember között az Üdvözítő nevét, taníts meg bennünket arra, hogy hogyan mondjuk ki, ha azt akarjuk, hogy minden, ami bennünk van, azt az üdvösséget sugározza, amelyet te hoztál nekünk.

Január 4.

Mikor a kis Jézust a kegyetlen kés-sel körülmetélték, látták, hogy az üdvösség balzsamával van tele; ezért kiáltotta a kedves Istenanya, Szent József és mindenki, aki jelen volt: „Jézus! — Üdvözítőnk!”

Kérjük az isteni gyermeket, mártsa meg szent vérében, járja át szent nevének illatával szívünket, hogy jókívánságaink vérének bíborába, balzsamának illatába burkolódzanak.

Január 5.

Jól használd fel az új évet arra, hogy örök üdvösséget nyerjél.

Maradj ott a betlehemi kised mellett, csókold meg lábacskaít és kérd, hogy a királyod legyen. Igen, maradj vele és tanulj tőle szelídnek és alázatosnak, egyszerűnek és szeretetreméltónak lenni.

Mint misztikus méhecske, soha se hagyja el lelked a kis királyt; édes mézét nála, neki és öbenne készítse.

Január 6.

Adhatnánk-e kiskirályunknak olyat, amit nem az ő isteni nagylelkűségétől nyertünk ?

Ó lelkem megváltója, fogadd el szívemet ; tedd, hogy a szeretettől színarannyá, a sanyargatástól mirhává, az imától tömjénfüstté váljak ; azután vedd karodra és mondja szíved az én szívemnek : „Üdvösséged vagyok mindörökké !”

Január 7.

Ha nincs aranyad, ha nincs tömjénfüstöd, hozd el a mirhát az Úr elé. Szívesen fogja fogadni, mintha azt hívánná, hogy életünk gyümölcssei csirájukban és érett tökéletességükben egyaránt a mirha keserűségében áztassanak.

A megdicsőült Jézus szép, a megdicsőült Jézus jó ; és én mégis úgy érzem, hogy még szebb és még jobb a kereszten. Igen, az időben keresztfán sínylődik a lélek jegyese, az

örökkévalóságban pedig megdicsőülésében adja magát nekünk.

Január 8.

Tedd az isteni kiseded egy kis könnyecseppjét szívedre, hogy csak olyan szomorúság férközhessen bele, melyben öröme telik a kedves gyermeknek. Úgy nézem a hívők seregét, mintha mind együgyű pásztorok lennének, akik nyájukat, vagyis hajlamaikat őrzik. Az angyali szózatra hódolni mennek az isteni gyermek elé és mint örökös szolgaságuk zálogát, legszebb bárányukat — teljes és fenntartás nélküli szeretetüket — nyujtják feléje.

Január 9

Kérd a boldogságos Szüzanyát, fogadjon gyermekei közé, látogasson meg és szent alázattal töltsse el szívedet. Engedd, hogy Isteni Fiának áldozza fel szívedet és tegye azt kedvessé Isten előtt.

Kérd a drága Istenanya védelmét

és áldását és nagyon bízzál benne és Szent Józsefben. Csak Isten akaratára után vágyakozzál és az után, hogy a te akaratod Isten akaratával azonosuljon.

Január 10.

Vízkereszt ünnepének oktávája alatt gondoldj szívesen a három szent királyra. Ha még érdekel a gazdagság, ott találd az aranyat; a királyok ajándéka. Ha szereted a dicsőséget, ott találd a tömjén illatát. Ha szereted azt, ami érzékeidet andalítja, szívd be a mirha erős illatát, mely az egész várost betölti.

Túláradó gazdag szeretettel fordulj az Úr Jézus felé, légy büszke a vele való bizalmas érintkezésre az imában és érezd, milyen nagyon boldog vagy; hiszen szeretettel szól hozzád és megengedi, hogy az övé légy egészen. Minden büszkeséged az legyen, hogy Istennek élsz egyedül és mondogassad gyakran: „Áldott legyen Jézus!”

Január 11.

A boldogságos Szűz ép olyan szívesen állt a bölcső mellett, mint a kereszt lábánál; szívesen megy Egyiptomba is, csak vele maradjon drága gyermeke. Forgasson az Úr jobb vagy bal felé, nyomjon le és száz bunkóval üssön reánk, el nem engedjük, amíg meg nem áld bennünket.

Január 12.

Napközben, munkában vess időnként egy-egy pillantást lelkedbe, hogy lásd, nem lankadt-e el buzgalmad, nem tértél-e le a helyes vágányról és még mindig kezekben tartod-e az Úr kezét. Ha izgatott vagy, nyugtasd meg lelkedet. Lásd magad előtt a boldogságos Szűzet, amint egyik kezével nyugodtan végzi munkáját, a másikkal pedig isteni gyermekét tartja átölelve és minden dolgánál jól vigyáz, hogy a gyermeknek baja ne essék.

ELSŐ HÉT VIZKERESZT UTÁN.

Vasárnap.

Az akaratosságot az engedelmes-ség tartja féken. Azt azonban, hogy megbokrosodjék néha, szeszélyes legyen olykor, semmi sem akadályozhatja meg. Ezeket a gyengeségeket mindenkinek viselnie kell, mert jó ideig tart, amíg elszakadunk önmagunktól és attól a látszólagos jogunktól, mely szerint magunk ítéljük meg azt, hogy mi jobb nekünk.

Csodálom a betlehemi kisdedet. Mindentudó volt és mindenható, és mégis tűrte, hogy fektessék, kötözzék, pólyázzák, tűrte, hogy azt tegyen anyja, amit akar. Mikor lesz az, hogy semmit sem akarunk és minden gondunkat azokra bizzuk, akiket illet? Az engedelmisségben egyesülünk legbensőségesebben az isteni Údvözítővel.

Hétfő.

A betlehemi Kisdéd legyen szí-

vünk szeretete és gyöngédsége. Szívesebben nézem őt jászlában, mint trónusaikon a világ összes királyait. Juttasson a boldogságos Szűz nekünk is valamit szeretetéből, juttasson nekünk Szent József valamit az ő bizalmából. Kérjük a Kisdedet, juttasson szívünknek érdemeiből. Az Anya és a Fiú öröme és megnyugvása legyen a mi lelkünk öröme mindörökre.

Kedd.

Könyörögj szivedért a kis Jézushoz, kérd az Ő szent meztelenségére, hogy szíved a maga meztelenségében egészen az övé legyen.

Szerda.

Ki ne szeretné az édes szegénységet, amelyben Urunk születni akart, amelyben élt, amelyben keresztre feszítettett és fel is támadt!

Csütörtök.

Szívünk mindig és mindenhol Isten akaratában találja meg a nyugalmaát.

Azt szeretném, ha szívünk minden oldalról zárt és védett lenne, annyira, hogyha a világ zúgó szele, vad viharzása el is száguldana felette, belé ne hatolhasson; azt szeretném, ha szívünk a mennyország előtt nyílna meg csupán és csak onnan, csak az Üdvözítőtől várná életét. Alakítson a jószágos Megváltó olyan emberekké bennünket, kik a földi hiúságok közepette pillantásukkal a magasságot keresik és kik, jóllehet emberek közt élnek, Istent és az angyalokat dicsérik, vágyuk és reménységük tárgyát pedig a mennyországban keressék.

Péntek.

Mily szép, milyen kedves a kereszt. Ott ragyog majd az égen, amikor jön az Úr, hogy ítéljen eleveneket és holtakat; a kereszt arra tanít, hogy a keresztre feszített oltára a mennyország.

Szombat.

Minden elmúlik én lelkem. A halandó élet percei után a soha el

nem múló örökkévalóság int felénk. Mit tesz az, hogy örömet vagy bánatot, kényelmet vagy megpróbáltatást találunk idelent, ha egy örökkévalóságon át boldogok leszünk. A szent örökkévalóság legyen vigaszod; az, hogy keresztény vagy, Jézus gyermeke és jegyese vagy és hogy az Ő drága vére váltott meg; mert egyetlen dicsőségünk, hogy az Üdvözítő meghalt értünk.

MÁSODIK HÉT VIZKERESZT UTÁN.

Vasárnap.

Minden teremtmény közös sorsa a változás; az állhatatlanság és változékonyság az ideig való világ alap-törvényei. Keressük hát vágyaink nyugvópontját a szent örökkévalóságban; hiszen odavisz minden kívánságunk.

Úgy rendezd el életedet, én lelkem, hogy a változások között a

boldog és sohasem változó örökkévalóság reménységében tudj örven-
dezni.

Hétfő.

Az Urat visszük két karunkban, ha szívesen viseljük a munka és a megpróbáltatások terhét. A szeretet hozzásegít ahhoz, hogy szívesen vállaljuk a munkát, a fáradtságot és hogy még abban is édességet találjunk, ami keserű.

Ha karunkon visszük az Urat, akkor Ő is karján visz minket. Akarjuk szeretni az Ő törvényeit és a legnehezebb dolgot is édesnek, kedvesnek fogjuk érezni!

Kedd.

Több út vezet a Mennyországba. De mivel ez az egy (a hivatásom) az én utam, ezen akarok járni békében, együgyűségben, alázatosságban.

Becsülj és dicsérsj mindent, de csak azt kívánd, csak arra törekedj, ami gondviselésadta hivatásodhoz tartozik.

Hidd meg én lelkem, az osztatlan szív vezet legbiztosabban a tökéletességre.

Szerda.

Múlnak az órák, elmúlik az élet. Milyen nagy dolog az örökkévalóság! Nincs kezdete és nincsen vége, napjainak nincs éjtszakája, boldogsága el nem múlik soha. Bárcsak úgy töltenők el ezt az évet, hogy örökkévalóságunkat alapoznók meg vele.

Csütörtök.

Ki ne látná, milyen nagy a betlehemi Kisded buzgalma? Pedig milyen alázatos, milyen szeretetreméltó!

Szeress bátran és örvendezve én lelkem, hiszen a drága Mesterünk születését hirdető angyal örömet, békét és boldogságot ígért a jóakarató embereknek. Mindenki próbálja meg, mindenki legyen bátran jóakarató akkor is, ha eddig nem nagyon di-

csekedhetik jócselekedetekkel. Jézus azért jött, hogy megáldja a jóakaratot; a jóakarát pedig termékeny, gyümölcsöző jócselekedetekre indít majd bennünket, ha uralkodni engedjük lelkünkben a kisedet.

Péntek.

Azt szeretném, ha többször naponta arra kérnéd Istent, hogy minél jobbszeresd hivatásodat. Mondjad a megértő Szent Pállal: „Uram, mit akarsz, hogy tegyek? — Akarod, hogy házad legutolsó helyén szolgáljalak? Oh én akkor is nagyon boldog leszek; csak szolgálhassak neked, semmi egyébbel nem törődöm.” — Arra vigyázz legjobban, amit nem szívesen csinálsz és mondjad: „Uram, akarod, hogy tegyem? — Én ugyan erre sem vagyok érdemes, de azért szívesen megteszem!” Így leszel igazán alázatos; és ó, milyen nagy kincs vár akkor reád!

Szombat.

Az, aki bizalmatlanságában, félel-

mében elakad és nem tud a bizalom és reménység útjára térni, olyan, mint aki a rózsabokorról csak tövist szed, a rózsát pedig rajta hagyja. A lelki rózsabokrok természete más mint a kerti rózsafáké. Ezeken megmaradnak a tövisek és lehervadnak a rózsák, amazokon azonban a tövis szárad el, a rózsa pedig megmarad.

HARMADIK HÉT VÍZKERESZT UTÁN.

Vasárnap.

Mondd gyakran az Isteni Megváltónak: „Isten te vagy az én. Istenem, Atyám; Beléd vetem bizodalمامat! Te vagy menedékem, nem félek én, mert nemcsak velem vagy, hanem bennem is és én is te benned vagyok!”

Ilyen atya karjában mitől is félhetne a gyermek? Légy hát gyermekké én lelkem. Jól tudod, gyer-

mekek nem igen gondolkoznak. Más gondolkozik helyettük; mindig erőseknek érzik magukat, ha atyjuknál lehetnek. Tégy úgy mint ők és békédet semmi sem fogja megzavarni.

Hétfő.

A nemes lélek a végtelen örökkévalóság felé irányítja gondolatát, vágyait és reményeit. Örökkévaló lévén, mindent alacsonynak érez, ami nem örök, mindent kicsinynek érez, ami nem végtelen. Átsuhan az ideigvaló élet minden kicsinyes örömén és az örök jó végtelenség felé szárnyal pillantása.

Kedd.

A megfeszített Jézus Krisztus gyermeke vagy. Mi csodálkozni való van azon tehát, hogy néked is jut keresztjéből? — Én nem merném a szent fején elviselt szenvedéseire való hivatkozással a magam fájdalomának megszűnését kérni az Úrtól; inkább az Úr Jézus megkoro-

náztatására hivatkoznék és azt kérem tőle, hogy fájó fejemet a türelem koszorújával koronázza meg. Éljen egészen a Megváltó koronájának tövisei alatt és mint a bokorban a fülemile, úgy énekelje lelked: „Áldott legyen Jézus!”

Szerda.

Amíg bízott Szent Péter, hiába volt vihar a tengeren, nem süllyedt el mégsem; de amint erőt vett rajta a félelem, süllyedni kezdett. A félelem nagyobb baj, mint a baj maga.

Ne azt kérd, hogy fád egyetlen levélkéje se rezdüljön; érd be azzal, ha a fa gyökérzete meg nem inog.

Csütörtök.

Szélben, viharban jársz a tengeren, de veled van Jézus. Mitől félnél tehát? Ő nem engedi, hogy elsüllyedjél, ha azért maradsz hű elveidhez, hogy Őt el ne veszítsd. Ha össze omlik is a világ, ha minden sötétségbe, füstbe, lángba vész, ve-

lünk az Isten. Ha pedig Isten a mennydörgő és villámló Sinai hegyén, a felhők sűrűjében lakik, miért ne érezzük magunkat ott nyugodt biztonságban nála.

Péntek.

Isten csak azért hagy el látszólag bennünket, hogy erősebben megfoghasson, azért távolodik el tőlünk, hogy biztosabban megtarthasson, azért harcol velünk, hogy adhassa magát nekünk és megáldhasson bennünket. Szólítsd sokszor a mennyei jegyes egyetlen szép galambját, a boldogságos Szűz Máriát, hogy közbenjárására igazi galambszívet nyerjél és galamb légy, nemcsak amikor imában szárnyal a lelked, hanem a fészekben is, mindenkivel szemben, aki ott él veled.

Szombat.

Semmitől sem kell tartanunk, amíg határozottan ki tudjuk mondani, ha nem is érezzük: áldott legyen Jézus!

Ne törődj azzal, hogy erőtlennül, gyáván, szinte erőszakkal mondod. Istenem! Hiszen ez az a szent erőszak, mely a mennyek országát megostromolja! Ez az a szabad akarat, mely lelkünk legkimagaslóbb helyén, Isten jelenlétében székel. Az, aki mindent elhagy Istenért, többet nyer vele, mintha az egész világot nyerte volna meg.

NEGYEDIK HÉT VÍZKERESZT UTÁN.

Vasárnap.

Az Isteni Megváltó pillantása rajtad pihen; szeretettel néz rád; minél kisebb vagy és minél szegényebb, annál nagyobb szeretettel. Örvendezz tehát és térj mindig bátran és alázatosan vissza Istenhez: szólj hozzá kimondhatatlan jószágáról, mellyel ezt a mi szegény, esendő emberi természetünket szereti.

Hétfő.

Meg kell bocsátani szegény szívünknek, ha hibázott, mert hiszen nem hűtlenségből, hanem gyengeségből követte el a hibát. Szelíden, nyugodtan emeljük újra fel és vigyázzunk, hogy még jobban össze ne zavarjuk. Saját lelkünkkel szemben is gyakorolnunk kell a szeretetet. Amit saját üdvünkre cselekszünk, az mindig istenszolgálat, mert a mi Urunk azért jött e világra, hogy üdvösséget szerezzen nekünk. Ne kívánjuk a harcot, de nézzünk elébe nyugodtan és bizalommal.

Kedd.

Az önszeretet, az elbizakodottság, a lélek álszabadsága, mind gyom, melynek gyökerét sohasem lehet egészen kitépni az emberek szívéből. Csak arra vigyázhatunk, hogy gyümölcsöt ne hozzanak, vagyis, bűnre ne vigyenek bennünket. Az első megmozdulásoktól, az első fellobbanástól és késztetéstől soha-

sem leszünk mentesek, amíg haldandó testünkben élünk, jóllehet módunkban áll, hogy ezeket a hajlamokat az ellentétes erények gyakorlásával, kiváltképpen Isten iránt érzett szeretetünkkel megfékezzük, gátak közé szorítsuk, elcsitítsuk.

Szerda.

Isten szeretett gyermekeinek szabadsága nem más, mint szívünk elszakadása minden földi dologtól azért, hogy Isten felismert akaratát követhessük. Az a szív, amelyik ilyen értelemben szabad, nem ragaszkodik a boldogsághoz, hanem nyugodtan fogadja a bánatot. Sohasem veszi el kedvét az, akinek szíve semmihez sem ragaszkodik, mert semmilyen veszteség sem sújtja le. Az ilyen szabadság hatása a lélek csodálatos szelídségében fejeződik ki; hordozója kedvesen, készségesen teszi magáévá mások kívánságát és sajátosságait, ha bűn veszélye nélkül teheti.

Csütörtök.

Szent bizalomban csendüljön ki minden imád. Mondd a végén: „Uram, Te vagy az én reménységem, Benned bízom, Te vagy az én erősségem. Van-e ember, aki csatlakozott, ha Benned reménykedett?”

— Napközben, ha röpimát suttog az ajkad, vagy amikor a legméltóságosabb Oltáriszentséget fogadod, mondjad szeretettel, bizalommal: „Atyám vagy Te, Uram és Istenem!” — Te vagy lelkem jegyese, szeretetem királya, szívem szerelme! Jóságos Jézusom, Te vagy drága mesterem, segítőm és menedékem!”

Péntek.

A szándék tisztasága miért tisztaság? Tiszta szándékú ember csak az lehet, aki mindenben Istent látja és Istenben lát mindent. A szándék tisztasága fénysugár, mely abból a paradicsomból ragyog le ránk, melyben Isten a lélek mindene mindenben.

Szombat.

Mikor bizonyíthatnók be jobban Istennek a hűségünket, mint amikor megpróbáltatások és ellentmondások gyötörnek? A magány viharzik, a világ tele van nyomorúsággal. Itt is ott is bátorságra van szükségünk; de a mennyei segítség készen áll mindenki számára, aki Istenben bízik és szelíden, alázatosan fordul atyai szívéhez.

Hidd meg, nem nyugalomban izmosodik az igazi erény, mint ahogy állóvízben sem találsz jó halat.

ÖTÖDIK HÉT VÍZKERESZT UTÁN.

Vasárnap.

Isten előtt inkább gyöngének kívánok lenni, mint erősnek, mert a gyöngét a karjára vesszi, míg az erőseket kézen vezeti csupán. Lakozék bennünk az örök bölcsesség, hogy megérezhessük a megfeszített

Jézus végtelen szelídségének kincseit. Gyengeségünkben leszünk alkalmasak arra, hogy erőt nyerjünk felülről, mert ki kapja az erőt, ha nem az, aki gyenge? Az isteni szeretet járja át szívünket, hogy egészen szeretetté váljék, annyira, hogy már nemcsak szeretők, hanem maga a szeretet legyünk.

Hétfő.

Nem szabad tetszelegnünk tökéletlenségeinkben, de csodálkozunk sem szabad rajtuk és főképpen elbátortalanodnunk nem szabad miattuk. Tökéletlenségeink megadásra, alázatra és önmagunkkal szembeni bizalmatlanságra tanítsanak bennünket, de semmiképpen sem tegyenek bizalmatlanná Isten hozzánkvaló szeretetével szemben. Isten nem szereti tökéletlenségeinket és bocsánatos bűneinket, de bennünket szeret.

Kedd.

Minél jobban tűnnek az évek, mi-

nél rohamosabban közeleg az örök-
kévalóság, annál több bátorságra
van szükségünk, annál jobban kell,
hogy lelkünket Istenhez emeljük,
mind figyelmesebben szolgálván őt
állapotbeli kötelességeink lelkiismeret-
retes teljesítése által.

Szerda.

Pillantásunk állandóan Jézus Krisz-
tust keresse, mindig Őt dicsérje aj-
kunk. Legyen arcunk kedves Jézus
előtt; érte alázkodunk meg, érte
dolgozunk és szenvedünk.

Csütörtök.

Mindenki tud bízni Istenben ad-
dig, míg békésen, barátságosan ra-
gyog le rá boldogságának napja, de
vihar és szélvész közepette csak
gyermekai bíznak benne. Csak ők
engedik át magukat neki teljesen
és fenntartás nélkül.

Péntek.

Ha igazán szegény vagy, úgy lé-
lekben is légy szegény; csinálj a

szükségből erényt és becsüld meg a szegénység drágakövét igaz értéke szerint. Csodálatosan szép és pompás ez a kő, ha a világ nem is ismeri ragyogását.

Szombat.

Bátorság én lelkem! Gyakoroljuk a szerény és mindennapi, de az igazi, szent és kiváló erényeket.

Állj lábujjhegyen, hogy minél közelebb légy a mennyországhoz.

HATODIK HÉT VÍZKERESZT UTÁN.

Vasárnap.

Múlnak az évek és mi is elmúlunk velük. Sebaj, hiszen Isten irgalmasságából az évekkel együtt mi is az örökkévalóság mélységeibe zuhanunk.

A keresztt létra, melyen az időből az örökkévalóságba hágunk.

Hétfő.

Kérdezzük magunktól, jobb-e megtűrni kertünkben a rózsák kedvéért a tövist, vagy mondjunk inkább le a rózsákról is, hogy meg ne sértjük magunkat a tövisekkel?

Adjuk meg magunkat csendesen, szelíden és szeretettel Isten szent akaratának. Nyugalmunkat akaratában, dicsőségünket keresztjében keressük.

Kedd.

O édes Jézus! Te annyiszor vagy énbennem — miért is vagyok tebenned oly ritkán! Te betérsz hozzám — miért vagyok én máshol, mint tebenned! Bensőmben élsz — miért is nem élek én is a te bensődben, hogy ott keressem és meg is találjam azt az igen nagy szeretetet, mely a szíveket mámorosítja meg!

Szerda.

Ha egy szobor beszélni tudna és valaki megkérdezne: Miért vagy itt?

azt felelné: mert uram, a szobrász ideállított. Mért nem mozogsz? Mert azt akarja, hogy mozdulatlan maradjak. Mért szolgálsz itt ezen a helyen, mi hasznod van belőle? Nem a magam szolgálatára vagyok ezen a helyen, hanem azért, hogy uram akaratának eleget tegyek. De hiszen nem látod őt? Nem — mondaná a szobor — de ő lát engem és örül, hogy ott vagyok, ahová állított. De hát nem szeretnél mozogni tudni, hogy közelebb juthass uradhoz? Ó nem, hacsak ő nem akarná. Szóval te magad semmit sem kívánsz vagy akarsz? „Nem, mert ott állok, ahová uram állított engem és lényem egyetlen kielégülése az ő elégedettsége“.

Csütörtök.

Azt hiszem, hogy még álmunkban is Isten jelenlétében vagyunk. Hiszen az ő színe előtt alszunk el akkor, amikor ő akarja és úgy, ahogyan ő akarja: úgy fektet le bennünket, mintha egy szobrot állítana

a fülkéjébe. Amikor pedig felébredünk, érezzük, hogy mellettünk van az Úr. Érezzük, hogy egy pillanatra sem távolodott el tőlünk, tudjuk, hogy mi sem távolodtunk el tőle. Az ő jelenlétében maradtunk tehát, ha csukott szemmel is.

Péntek.

A jóakarató lelkek legnagyobb veszedelme az, hogy azzá akarnak lenni, amivé lenniök kell.

Mi csak maradjunk meg a völgyben én lelkem és Urunk lábát csókoljuk addig, amíg neki úgy fog tetszeni, hogy ajkáig érjen csókunk.

Szombat.

Van-e nagyobb boldogság annál mint ha a földből lehetőleg semmit, a mennyországból lehetőleg legtöbbet látunk. Illatozzék szíved a megfeszített Jézus lábainál elmondott rövid, de bensőséges imában; különösen szenvedéseidben vedd Őt gondolataiddal körül.

HETVENED VASÁRNAP HETE.

Vasárnap.

Hogy Istené lehessünk, búcsút kell mondanunk mindennek, ami nem Isten és nem Istenért való.

Hétfő.

Éljünk egészen Istennek, aki kész volna meghalni azért, hogy Övé lehessünk. Adjuk neki életünk minden pillanatát, aki örök üdvösséget szerzett nekünk.

Kedd.

A tűz, melyet Mózes látott a hegyen, a szent szeretet képe volt. És mint ahogy az égő csipkebokor lángjai a tövisekből táplálkoztak, az Isten iránti szeretet is megpróbáltatások között fejlődik legerőteljesebben. Növekedjék bennünk minél jobban minden áldások áldása, a szent szeretet.

Szerda.

Az evilágban élő ember olyan, mint a fa, melyet teremtőjének keze és bölcsesége ültetett és Jézus Krisztus vérrel öntöz, azért, hogy gyümölcsöt teremjen az Úr tetszése szerint, aki mindenek előtt azt kívánja, hogy készséggel, megadással engedjük át magunkat a Gondviselés irányításának, mely a jóakarató embert vezeti, az ellentállót azonban erőszakkal ragadja magával. Mindenki úgy szeret, ahogy tetszik neki és csak nagyon kevesen vannak, akik Isten tetszésének megfelelően és kötelességük értelmében tudnak szeretni.

Csütörtök.

Ne beszéljünk alázatosan, vagy csak akkor, ha úgy is érezzük. Szemünket csak úgy süssük le, ha szívünk is megalázkodik; ne tegyünk úgy, mintha utolsók akarnánk lenni, ha nem szívesen vagyunk azok. Ne riadjunk meg tökéletlenségeink miatt,

mert tökéletességünk éppen abban áll, hogy tökéletlenségeinkkel megbirkózunk; nem küzdhetnénk ellenük, ha nem látnók, és nem győzhetnők le, ha nem ismernénk őket. Győzelmünk nem abban van, hogy nem érezzük tökéletlenségeinket, hanem abban, hogy nem adjuk beleegyezésünket; az, hogy alkalmatlankodnak nekünk, korántsem jelent beleegyezést.

Péntek.

Gyakori dolog, hogy közönséges és hétköznapi életet élő emberek gyónása igen tökéletlen; mert gyakran kevésbé vagy egyáltalában nem készülnek és nincs meg bennük a szükséges töredelem; bizony sokan azzal a hallgatóságos elhatározással mennek gyónni, hogy bűnükhez visszatérnek, vagy úgy járulnak a gyónató elé, hogy el sem szánták magukat a bűnös alkalom elkerülésére és arra, hogy új életet kezdjenek.

Szombat.

Isten nem azért teremtett, mint-ha szüksége lett volna rád, hanem azért, hogy jó lehessen hozzád, hogy kegyelmét, dicsőségét adhassa neked. Évégből értelmet adott, hogy megismerhesd, emlékezőképességet, hogy el ne felejtsd, akaratot, hogy szeresd, képzeletet, hogy jóságát magad elé varázsold, szemet, hogy láthasd csodás műveit, nyelvet, hogy dicsérhesd és így tovább.

Miután pedig így megteremtettél és világra jöttél, el kell kerülnöd, el kell utasítanod mindent, ami célodal ellenkeznék, meg kell vetned minden hiúságot és fölöslegesnek kell érezned mindent, ami nem visz célod felé.

HATVANAD VASÁRNAP HETE.

Vasárnap.

Jézus Krisztus jóságosan tekint le rád és szelíden hívogat: „Jöjj, kedves lélek örök nyugalomra jóságos karjaimba, mert határtalan szeretetemben halhatatlan gyönyörűséget készítettem számodra“. Lásd lelkeddel a Szűzanyát, aki anyai szeretetében int feléd: „Bátorság gyermekem, ne vesd meg fiam kívánságát, sem az én óhajomat; Vele együtt kívánom örök üdvösségedet“. Nézd a szenteket; nézd a buzgó lelkek millióit; mind kérve buzdítanak és csak arra várnak, hogy szíved szívükkel egyesülve Istent dicsérje mindörökre; mind azt mondják, hogy a mennyországba vezető út korántsem olyan rögös, mint ahogy a világ szeretné elhitetni: „Bátran kedves lélek — szólítanak — aki az ájtatosságnak arra az útjára lép, amelyen mi jöttünk idáig, meglátja majd,

hogy a világnyujtotta gyönyörökhöz távolról sem fogható gyönyörűségében át jutottunk ebbe a boldog gyönyörűségbe“.

Hétfő.

A játék, a tánc, a lakomák, a pompa, a színház önmagában semmiképpen sem bűnös dolog. Mindez közömbös és a gyakorlatban jó is, rossz is lehet. Annyi azonban tagadhatatlan, hogy veszedelmesek és még önmaguknál is nagyobb veszedelem a hozzájuk való ragaszkodás. Azért azt mondom, hogy jóllehet megengedhető a tánc, a játék, a szép ruha, a tisztességes színház, a vendégeskedés, de az ezekhez való ragaszkodás ellenkezik az erkölcsös élettel és azért igen ártalmas és veszedelmes. Nem baj, ha mindebből kivessi részét az ember, de baj, ha ragaszkodik hozzá.

Kedd.

Mint ahogy a madár fészkének

magányába vonul, mint ahogy az özek a bokor sűrűjébe, biztos várunkba menekülnek a nyári meleg elől, úgy szívünk is megkeresi napnap után a Kálváriát, vagy Urunk sebeit, hogy elvonulhasson a külső élet mozgalmasságából, elpihenjen, mintegy várába meneküljön a kísértések elől. Boldog a lélek, mely igazán azt mondhatja majd az Úrnak: „Te vagy menedékem, biztos bástyám, tető felettem, ha esik, árnyas rejtekhelyem, ha izzó a meleg“.

Szerda.

Engedjük át rendkívüli lelkeknek a kiválóságot. Mi nem érdemlünk Isten szolgálatában ilyen előkelő helyet: már akkor is boldogok vagyunk, ha konyháján, pincéjében szolgálhatjuk, ha inasai, teherhordozói lehetünk. Rajta áll azután, ha jónak látja, hogy belső kamrájába maga mellé hívjon. Mert a dicsőség királya nem hivataluk méltósága szerint jutalmazza meg szolgálait, hanem

aszerint, hogy milyen szeretettel látják el tisztüket.

Csütörtök.

Aki igazán türelemmel szolgálja Istent, egyforma lélekkel viseli úgy a szürke, megaláztatásokkal járó, mint a csodálatot keltő szenvedést. A bátor ember csak örül annak, ha a gonoszok megvetik, megszólják és megvádolják; de még nagyobb haszna a léleknek, ha tisztességes emberek, barátok, rokonok szólják meg, vádolják vagy gyötrik.

Péntek.

Nem elég, ha türelemmel viseljük el a betegséget: azt a betegséget kell szívesen viselnünk, amelyet Isten akar, ott és ahol Ő akarja, olyan emberek között, akiket Ő rendel körénk és olyan nehézségek közepette, amelyeket Ő küld reánk; ugyanaz áll minden egyéb megpróbáltatásra nézve is.

Szombat.

Semmi sem aláz meg annyira Isten irgalmassága előtt, mint jótéteményeinek sokasága és semmi sem aláz meg úgy igazságossága előtt, mint rossz cselekedeteink sokasága. Nézzük csak azt, amit Isten tett értünk és azt, amit mi tettünk ellene; és ha látjuk, milyen sokat vétkeztünk, azt is látni fogjuk, mennyi kegyelemben részesített bennünket. Nem kell félnünk attól, hogy a tőle nyert megismerések gögöt lophatnának belénk, csak ne felejsük el soha, hogy az, ami jó bennünk, az nem önmagunkból való.

ÖTVENED VASÁRNAP HETE.

Vasárnap.

Az igazi alázatosság nem nyilatkozik meg és nem él alázatos szavakkal; mert nem éri be azzal, hogy minden más erényre fátyolt borít, ha-

nem mindenek előtt önmagát akarja elrejteni.

Hétfő.

Azt szeretnéd tudni, melyek a leg-hasznosabb önmegtagadások? Habozás nélkül mondom; azok válnak leginkább a lélek javára, azok legkedvesebbek Isten előtt, amelyek véletlenül vagy életünk körülményeinél fogva kínálkoznak; ugyanis nem mi választottuk, hanem Isten küldte őket, aki mindig helyesebben választja meg azt, ami jó nekünk, mint önmagunk.

Kedd.

Emelkedj föl szívedben szelíden, ha elbuktál volna, alázkodj meg Isten előtt nyomoruságod tudatában és ne csodálkozz bukásodon, mert az, hogy a gyengeség gyenge, hogy a nyomor nyomoruságos, semmiképpen sem csodálatos. Gyűlöld minden erőddel azt, amivel Istent megbántottad, vedd irgalmába bizalmadat, bátorságodat

és menj tovább az erény útján melyről letértél.

Hamvazószerda.

A nagyböjt a lelki élet ösze ; nagyböjtben aratjuk a gyümölcsöt, nagyböjtben gyűjtjük össze az egész évre való tartalékot : de sohse feledkezz meg erről az igazságról : „Nem élheted meg a nagyböjtöt úgy, ahogy kellene, ha azt hiszed, hogy még egy nagyböjtöt megélsz.” Ugy gondoljunk a mostanira, mintha ez lenne a legutolsó és akkor biztosan hasznunkra válik.

Csütörtök.

Sohasem leszel a megdicsőült Jézus jegyese, ha a keresztrefeszített Jézus jegyese nem voltál. Sohasem pihenhetsz mellette diadalmas szeretetének nyoszolyáján, ha a kereszt nyoszolyájának fájdalmas szerelmét meg nem ízlelted.

Péntek.

Azon légy, hogy szenvedélyeidet, hajlamaidat, ellenszenvedet a Kál-

vária hegyén a Megváltóval együtt megfeszítsd, hogy azután a megdicsőülésben is együtt élhess vele. Hagyd a szívedet a kereszt lábánál, hogy ott az Ő szeretetében nyugodjék. Örülj, hogy üdvösségedet egyedül Isten irgalmának köszönöd, anélkül, hogy az Ő indításai iránti engedelmisségen kívül bármit is tehetnél volna érte. Sose bánd, ha mindig tökéletlennek érzed magadat, mindaddig, amíg minden erőddel tökéletességre törekszel és az erre megadott minden eszközt lelkiismeretesen igénybeveszed. A megalázkodás keserű gyökere édes és szép-séges gyümölcsöt terem.

Szombat.

Öleld magadhoz alázatosan a Keresztrefeszített lábát és ha egyéb gyógyírt nem is találtál, ott éde-sebbnek érzed majd a türelmet, elviselhetőbbnek a szenvedést, mint bárhol másutt.

NAGYBÖJT ELSŐ HETE.

Vasárnap.

Szent buzgalommal vállald a kis önmehtagadásokat, megadó lélekkel és lehetőleg közönnyel fogadd a megáláztatásokat. Képzeletedet értelmednek, természetes adottságaidat józan ítélőképességednek rendeld alá és szeresd Isten akaratát kellemes és kellemetlen dolgokban egyaránt.

Hétfő.

Két párna között kell meghalnunk. Az egyik alázatos beismerése annak, hogy csak a poklot érdemeljük, a másik törhetetlen bizalmunk abban, hogy Isten az Ő irgalmasságában a Paradicsomban vár reánk.

Támaszd fejedet a kereszt lábához és maradj ott alázatban, bizalomban, hogy felfoghasd magadba a keresztről aláömlő vér minden érdemét.

Kedd.

Látszólag szörnyen kemény a szenvedés köve, de valójában mennyire érzékeny minden benyomással szemben! Ebből az anyagból épülnek a mennyei Jeruzsálem csodálatos szépségben tündöklő palotái.

Munkában, szenvedésben, félelemben vetünk, hogy örömben, biztonságban, boldogságban arathassunk.

Szerda.

Azzá kell lennünk, aminek Isten akar, azaz gyengének, nyomorúságosnak és kicsinek, és pedig szívből, szándékkal és akarattal.

Csütörtök.

A hosszú betegség szeretetre tanítja a közelállókat és szerető türelemre a szenvedőt. Amazok az édes Szüzanyával, Szent Jánossal állnak a kereszt lábánál, míg a beteg maga megváltónkkal együtt függ a kereszt-fán és szenved vele.

Péntek.

Isten azt akarja, hogy kedv nélkül, tompán ellentállások, harcok közepette szolgálj neki. Ez a szolgálat nem kedvedre való. Istennek azonban kedves; nem a te elgondolásodnak felel meg, de megfelel Isten elgondolásának. Ne tántorítson meg semmi. Éjtszaka van, de hajnalodik. Közben pedig kövessük Dávid szavait: „Éjtszaka a szentséghez emeljétek fel kezeiteket, dicsérjétek az Urat!” (133. zsoltár 2.) Dicsérjük Őt egész szívünkben és kérjük, legyen révünk, hajónk és kormányosunk.

Szombat.

Akkor egyesülünk Istennel legjobban, ha nyugodt, szent megadás van bennünk. Mindegy, hogy Isten milyen módon van velünk; hiszen csak Őt keressük, Ő pedig önmegtágadásainkban éppen úgy jelen van, mint amikor imádkozunk.

A röpima és lelkünk Istenhez való

emelkedése állandó imádság. A szenvedés elviselésével pedig a legméltóbb áldozatot hozzuk annak, aki a szenvedésével váltott meg bennünket.

NAGYBÖJT MÁSODIK HETE.

Vasárnap.

A vadgalamb sziklafészkében, Megváltónk felhasított oldalában töltsük el ezt a nagyböjti időszakot. Gyakran térjünk be oda. Bárcsak kiemelhetnők megnyitott oldalából szívét, bárcsak szívünkbe ültethetnők; mert ha nagyobb is szíve a miénknél, bizonyára kisebbé válna, hogy hozzánk alkalmazkodjék. Oh lelkem, milyen jó az Úr és milyen szeretetreméltó az Ő szíve! Maradjunk meg ebben a szent hajlékban.

Hétfő.

Mindaddig, míg idelent élünk, meg nem szabadulunk önmagunktól. Visz-

szük önmagunk terhét mindaddig, amíg Isten nem visz be a Mennyországba. Amíg azonban önmagunkat visszük, olyasmit viszünk, ami nem ér sokat. Türelemmel kell lennünk mindenkihez, de elsősorban önmagunkkal szemben legyünk türelmesek.

Kedd.

Meghaltál a világnak, mint ahogy benned is meghal a világ. Ez azonban még csak egy része az áldozatnak. Még két dolog vár reád. Egyrészt meg kell nyúznod az áldozati bárányt, vagyis mindenből ki kell vetköztetned szívedet, amit még a világ hagyott meg benne, másrészt, kedves lelkedet a mennyei szeretet lobogásával kell lángragyujtanod úgy, hogy tüzében hamuvá égjen önakarod. Ez persze nem megy olyan gyorsan. Aki kegyelmet adott az első lépéshez, megsegít, hogy a másik két lépést is meg tudd tenni és fájdalmas pillanatokban erőt és örömeztetést ad majd szívednek.

Szerda.

Isten gyermekeinek örökségét megőrzi Isten az örök életre. Az ideigvaló életben azzal tiszteli meg, akiket legjobban szeret, hogy sokat szenvedhetnek érte és hordozhatják nyomában a keresztet.

Örüljünk, ha útunkon keresztt vár reánk és Isten megáld bennünket szent kereszttjének szeretetében.

Csütörtök.

Igen én lelkem, bizvást kell remélnünk abban, hogy örökké élünk, mert mit tenne az Úr örök életével, ha nem adná nekünk, szegény, gyenge kis lelkeknek.

Legyünk hát egészen Istenéi most és mindörökké és Ő igen nagy kereszttjével egyesítsük kis kereszttjeinket.

Péntek.

Fogadjunk mindent szívesen amit Isten akar, vagy megenged és mondjuk Üdvözítőnkkel: „Szomorú az én

lelkem mindhalálig, (Márkus 14, 34.) de Uram, ne légy tekintettel hajlaimra és lelkem alacsonyabb rétegeinek lázongására. Teljesítsd rajtam akaratomat. Boldog vagyok, ha meglátogatsz és beléd öltözhetem.“

Szombat.

„Jó nekünk itt lennünk“ (Máté 17, 4.) mondta Péter az Úr színeváltozásakor és a Szűzanya még sem akkor volt az Úr mellett, hanem csak a Kálvária hegyén, ahol nem látott egyebet, mint halált, szegeket, tövist, sötétséget, halálos tehetetlenséget, kiszolgáltatottságot, elhagyatottságot! Szeresd a sötétben a megfeszített Istent és mondd: „Jó nekünk itt lenni! Építsünk három sátrat: az Úrnak egyet, Máriának, Jánosnak egyet.“ Mellé három keresztet és semmi mást. Állj a Fiú keresztje mellé, vagy az Anya keresztje mellé, vagy a kedves tanítvány mellé; mindegyikük szívesen fogad majd téged, minden rádbízott lélekkel együtt.

NAGYBŐJT HARMADIK HETE.

Vasárnap.

Mindenkinek a saját keresztjét kell viselnie. Minél nagyobb a kereszt, annál boldogabb a viselője. Ha Isten nagy keresztet akar válnunkra tenni, akkor nagy erőt is kegyeskedjék adni hozzá, hogy viselhessük.

Hétfő.

Én lelkem, élj együtt a jóságos Jézussal és szent anyjával a szegek, tövisek, a dárda, sötétség és elhagyatottság közepette! Lehet, hogy sírni fogsz és nem nyersz soká meghallgattatást, de végül mégis csak felemel Isten, végül mégis csak megörvendeztet és megadja, amire szíved vágyik. Ha pedig nem tenné, akkor is szolgálj őt tovább. Bárhogyan is, de Istenünk marad és a szeretet, mellyel tartozunk neki, örökkévaló és halhatatlan.

Kedd.

Nem mindig édes, nem mindig vigasztaló Isten keresztje? Ha, mint az Üdvözítő, mi is meghalunk rajta, akkor igen! Haljunk hát meg a kereszten, ha így jó nekünk. Maradjunk bátrak akkor is, ha viharok szántják fel szívünket, ha fodrozódik is a tenger sima tükre. Tagadjuk meg önmagunkat lelkünk legeslegmélyéig. Ha hitünkben hívek maradjunk Hozzá, ne törödjünk semmilyen felfordulással; biztos révben vagyunk. Haljon meg bennünk minden, ha él az Isten lelkünkben!

Szerda.

Kétszeres kegyelem, ha valamit jól és szívesen hajtunk végre.

Isten a munka és szenvedés útjára hív; ezzel bizonyítja, hogy Atyánk és hogy szeret. Azt akarja, hogy Övé légy egészen és arra buzdít, hogy iránta való szeretetből vállald a szenvedést.

Csütörtök.

Aki Istent akarja szeretni, annak csak Isten szeretetébe szabad kapaszkodnia.

Annak éljünk egészen, aki meghalt értünk; feszíttessük magunkat vele a keresztre. Szándékunk szilárd, minden fenntartás nélküli és életünk minden pillanatára vonatkozik: csak érte akarunk élni, aki meg akart halni a kereszten, hogy az igazi életet adhassa meg nekünk.

Édes Üdvözítőm, a kereszttel akarok a Tied lenni egészen, mint ahogy Te is a kereszttel lettél egészen az enyém.

Péntek.

Oh bánat, milyen kívánatos lennél, ha rózsáid éppen olyan szembeötlőek lennének, mint töviseid. A vihart csend követi!

Ez a világ nem más, mint híd, melyen át a jobb világba jutunk.

Szombat.

Szívesen vállalnál keresztet, de magad szeretnéd kikeresni azt! Nem, nem én lelkem, a mi keresztünk egészen krisztusi kereszt legyen. Ő válassza ki nekünk, Ő rakja reánk. Isten tudja, mire miért van szükségünk. Amit tesz, jól van téve. Minél világosabb, hogy valamely keresztünk Istentől való, annál jobban kell, hogy szeressük. Aszályt, lelki szárazságot, amennyit Isten akar; egy a fontos: hogy Őt szeressük!

Úgy szolgáljuk Istent, ahogy Ő akarja; egyszer majd Isten is megteszi mindazt, amit mi akarunk, sőt sokkal többet fog tenni annál. Igen, egykor a mennyországban dicsőítjük majd Istent. Ezt remélem, ebben örvendezek.

NAGYBÖJT NEGYEDIK HETE.

Vasárnap.

Mindig csak Krisztus keresztlének fényében lásd a keresztedet; így vagy jelentéktelenül kicsinek, vagy annyira könnyűnek fogod találni, hogy a belőle folyó szenvedés minden gyönyörűségénél kedvesebb lesz szívednek a világ. Lásd azt a sok-sok keresztet, melyet nem te választottál. Isten atyai keze nyújtotta mindegyiket feléd. Örömmel nyulj utánuk, csókkal és szeretettel. Isten kívánsága ott érvényesül igazán, ahol az egyéni válogatás háttérbe vonul. A saját akaratunk választotta szenvedésnél összehasonlíthatatlanul értékesebb és kedvesebb az, melyet mennyei Atyánk szánt nekünk.

Hétfő.

Nyisd tágra szíved kapuját; úgy fogadj be minden keresztet, minden lemondást és önmegettagadást, szere-

tetből aziránt, aki annyi mindent magára vett. Dicsőíttessék mindenkor az Ő szent neve és erősödjék az Ő országa mindörökkön örökké.

A mi részünk a kereszt idelent, a dicsfény odafent.

Kedd.

Gyakoroljuk egyszer igazán a szent megadást és az Üdvözítő iránti tiszta szeretetet. Igaz, hogy akkor szenvednünk is kell majd. Édességben a gyermek is tudja szeretni Istent, de aki a keserűségben is szeret, az letette a hűség szeret próbáját. A Tábor hegyén a még készületlen lelkű Péter is azt tudta mondani: „Áldassék Jézus.” A Kálvária hegyén azonban az „Áldassék Jézus” szavakat csak az Úr anyja, a kedves tanítvány és a hozzá hasonló lelkek tudják kimondani.

Szerda.

Harc és ellentmondások nélkül akarnók lelkünk nyugalmát meg-

szerezni! Minden adódó alkalommal gyakoroljuk a szelídséget, mert az Úr megmondta, hogy arra, aki kicsiben hű, nagy dolgok fognak bízni.

Isten erősen tart a kezében és csak azért engedi meg, hogy néha megtántorodj, mert olyankor rájössz, hogy nélküle el kellene esned és akkor még erősebben fogod a kezét.

Csütörtök.

Megváltónk szenvedése legyen a menedéked, keresztje támaszod, halála életed, élete pedig örök dicsőséged.

Péntek.

Mindenkor meg kell hogy őrizd békédet. Ha belső vagy külső kereszt vár reánk, emeljük békében vállunkra; ha szerencsétlenség ér bennünket, békében fogadjuk el. Ha a gonosz ellen kell menekülnünk, békében és nyugtalanság nélkül tegyük; ha jót kell cselekednünk, azt

is békében intézzük. Így minden, még a penitencia is békében történjék.

Én minden vihart és ellentmondást, ami csak érhet, Isten gondviselésére bízok. Ha Isten akarja, zúgjon a vihar, üljön el, ha Isten úgy akarja. Vihar vagy szélcsend, mindegy nekem.

Szombat.

Az Üdvözítő mindenestül magának akar bennünket; azt akarja, hogy fenntartás nélkül engedjük át magunkat gondviselésének. Maradjunk meg a szenvedés sötétségében.

Gondolj a Fájdalmas Anyára és Jánosra, amint abban a csodálatos és iszonyatos sötétségben a kereszt lábánál állnak. Már nem hallották, nem látták az Urat, már semmit sem éreztek, csak keserűséget és bánatot és ha nem is ingott meg hitük, éjsötét felhő szállt le rá, mert hiszen nekik is osztozniuk kellett az Úr elhagyatottságában.

NAGYBÖJT ÖTÖDIK HETE.

Vasárnap.

Aki szereti és megbecsüli a keresztre feszített Jézus Krisztust, az halálát, gyötrődését, kínlódását, nélkülözéseit, éhségét, szomjúságát, gyalázatát is szereti és ujjongva örül, ha neki is szabad szenvednie.

Aki sokat gondol az örökkévalóságra, nem igen törődik azzal, hogy a mulandó élet rövid pillanataiban mi történik vele.

Hétfő.

Napról-napra kívánatosabbnak tartom azt az életmódot, amelyet választottam és meggyőződésem, hogy jól szolgáljuk vele az Urat. Élünk szelíden, csendesesen Urunkkal és Üdvözítőnkkel, a drága Szüzanyával, szent Józseffel. Aki csak Istent szereti, mindenütt megtalálja azt, amit keres.

Kedd.

Jók nagyon azok a kereszték, amelyeket az utcán talál az ember, de még jobbak és súlyosabbak azok, amelyek otthon várnak reánk. Jobbak ezek minden ciliciumnál, ostornál, böjtnél és más nehéz önsanyargatásnál. Rajtuk nyilvánul meg a kereszt gyermekeinek és a Kálvária megszentült lakóinak nagylelkősége.

Szerda.

Szeresd nagyon kereszteted, mert ha szerető szemmel nézed, arannyá változik. Egyik felén szíved szeretetét holtan és megfeszítve látod ugyan tövisek és szegek között, a másik oldalon azonban drágakövek sziporkáznak feléd. Ezekből áll majd egykor koronád, ha most igaz szeretettel viseled a töviskoszorút drága királyoddal, aki olyan nagyon akart szenvedni, hogy dicsőségébe mehessen.

Csütörtök.

Örömmel tagadd meg magadat és pedig aszerint, hogy mennyire nem tudod tenni a jót, amit akarsz. Buzgón gyakorold a jót; azt tedd, amit nem akarsz tenni, ha értékes dolgot akarsz cselekedni.

Péntek.

Milyen jó nézni a jóságos Megváltót és tudni, hogy a kereszten tövisből, a mennyországban pedig dicsőségből van a koronája. Ebből a látványból merítünk bátorságot ahhoz, hogy szeretettel fogadjunk minden megpróbáltatást, mert hiszen tudjuk, hogy csak a töviskoszorú árán nyerhetjük el az örök üdvösség koronáját.

Ha mélyen, bensőségesen ragaszkodunk Üdvözítőnkhez, semmi sem történhetik velünk úgy, hogy boldogságunkra ne váljon.

Szombat.

Isten tövises úton vezet bennün-

ket! Kérem sokszor, keverne kelyhünkbe egy cseppnyi édességet, de nem a mi akaratunk, hanem az Ő akarata legyen! Ne féljünk, Isten nem terhel meg erőnkön felül, ha hű a szívünk; inkább velünk viseli a terhet, ha azt látja, hogy alázatosan megadjuk magunkat és engedelmesen nyújtjuk vállunkat feléje. Annak, aki az Igéret földjére vágyik, át kell hatolnia a sivatag tövisein, bogáncsain.

NAGYHÉT.

Vasárnap.

A jegyes koszorúja nem lehet könnyebb, mint a vőlegényé. Ő pedig értékes nászajándékot ad nekem, szeretetből küldi a keresztjét; gondolj sokszor a keresztben függő Megváltóra és úgy dönts el, melyitöknek kell többet szenvednie. Rá fogsz jönni, hogy a te szenvedésed fel sem éri az övét.

Istenem! Milyen boldog leszel az örökkévalóságban, ha szeretettel viseled azt a keveset, amit az Isten rád mért.

Az ember szívének békéjét csak a megdicsőülésben és Krisztus keresztjében lelheti meg.

Hétfő.

Senki sem adhat többet Istennek, mint amennyije van.

Szerelmesed olyan most, mint egy mirha csokor. Ne engedd elveszni, öleld szívedre. Izaiás a fájdalmak emberének nevezi Öt, Ő pedig szereti a fájdalmat és szereti a fájdalom súlya alatt görnyedőt. Ne gyötörd magadat azzal a gondolattal, hogy sok mindent akarnál tenni: viseld el inkább szeretettel a rád mért szenvedést.

Kedd.

Szeressük és akarjuk érezni is a Megváltó szenvedéseit. Ő azt mondta: „Ha felmagasztaltatom a földről, min-

deneket magamhoz vonzok" (János 12, 32.) Vagyis, ha majd a kereszten függök, a mennyországba ragadok magammal minden teremtményt, de elsősorban azokat, akik javukra tudták fordítani szenvedéseimet. Az Üdvözítő azt is mondta, hogy „Aki lelkét, azaz életét elveszíti, megnyeri azt.” (Máté 11, 39.) Az Istennek szentelt emberek akkor veszítik el lelküket, ha világi életüket teljesen feladják. Éljenek ezentúl egészen a Megfeszített példája szerint, és ha követik Őt, megnyerik lelküket a mennyország számára.

Nagyszerda.

Mikor tette az Isteni Megváltó Mennyei Atyjának a legnagyobb szolgálatot? Kétségtelenül akkor, amikor átfúrt kézzel és lábbal függött a kereszten. És mivel szolgálta Őt? Szennvedéssel és önfeláldozással. Szennvedései édes illatként szálltak Mennyei Atyja elé. Így szolgálj te is szennvedéseidben Istent: ajánlj fel

Felségének minden szenvedést, minden vágyat. Akkor veled lesz bánatodban, akkor meg fog vigasztalni.

Nagycsütörtök.

Gondoljunk arra a csodálatos szeretetre, mellyel a mi Urunk Jézus Krisztus szenvedett a világban, de különösképpen az Olajfák hegyén és a Kálvárián: Téged illetett ez a szeretet, mert a Megváltó minden szenvedése és gyötrelme eredményeképpen számodra nyert Atyjától megterést és jó elhatározást. Neked szerezte meg mindazt, ami elhatározásaid fenntartásához, erősítéséhez és teljesítéséhez mulhatatlanul szükséges. Milyen nagyon értékesek ezek az elhatározások! Hiszen szülőanyjuk a Megváltó kínszenvedése volt.

Nagypéntek.

Minden lélek, melyet a mennyei vőlegény szerelmének megnyilatkozásával tüntet ki, a Kálvárián lakik. Boldog, aki ezt a lakhelyet válasz-

totta magának, hogy ott a megfeszítettet imádja. De az, aki igazán ott akar lakozni, ki kell, hogy vetközzék minden földi kívánságából, mint ahogy királyunk is megfosztatott ruháitól, amikor odaért. Senki sem jelenhet meg a kereszt lakomáján, ha nincs fehér ruhája, senki sem jöhet oda, ha nem egyedül a báránynak kíván tetszeni.

Milyen kedves a mennyország örökkévalósága és milyen silányak a földi élet pillanatai.

Nagyszombat.

Isteni mesterünk halotti leplébe ágyazzuk, vérébe mártjuk meg szívünket ezen a szent napon. Úgy maradjon megváltozhatatlan és szent elhatározásának sírjába temetve, melynek értelmében meg akar halni ön maga számára mindaddig, míg föl nem támadhat az örök dicsőségre.

HÚSVÉT VASÁRNAP.

Vasárnap.

Szeretném, ha annyira meg tudnánk halni önmagunknak, hogy teljesen Istenben élhessünk és hogy életünk Jézus Krisztussal együtt legyen Istenben elrejtve! Erre kérem Megváltónk királyi szívét!

Bárcsak úgy élhetnénk, mint akik már nem élnek, bárcsak — Urunk és Megváltónk életében, halálában bízva — éltető halállal fejeznők be földi napjainkat.

Húsvét hétfő.

Az a gyermek, amely egy mindenható Atya karján pihen, soha sem pusztulhat el; gyakran van úgy, hogy Isten nem adja meg azt, amire kérjük, de ezzel is csak magához akar láncolni és arra akar kényszeríteni bennünket, hogy szeretetünkben erőszakosabbak legyünk vele szemben. Így a feltámadt Megváltó csak későn este maradt ott az em-

mászi tanítványoknál és arra is szinte erőszakosan kellett kérniök Öt.

Isten szelíd és jóságos ; amint megálázkodtunk akarata előtt, mindjárt akaratunkhoz alkalmazkodik. Bizzál hát erősen az Isteni Gondviselésben.

Kedd.

Mi az, amit Isten kedvéért elhagytunk ? Szegényes, mulandó szabadság, szüntelen nyugtalanság, az étellel szemben támasztott naponta változó és soha ki nem elégülő hiú igények, melyek csak ezernyi gondot, hasztalan gyötrelmet okoznak nekünk ; mindezt pedig néhány nyomorult bizonytalan nap miatt ! — Isten akarata pedig az, hogy mindazok, akik ezeket a semmiségeket, ezeket a pillanatnyi hívságos élvezeteket odaadják, az örök boldogság glóriáját nyerjék el cserébe, melyben annak a tudata, hogy akartuk Istent szívünkben szeretni és egy egészen kis lépcsőfoknyival magasabbra hágtunk a mennyei szeretet

lajtorjáján az öröm árját zúdíttja majd reánk.

Szerda.

Magdolna beszélget az Úrral, de mert azt hiszi, hogy elszakadt tőle, sír és olyan izgatottan keresi, hogy nem látja . . . jóllehet előtte áll. Ne siessünk el soha semmit. A jóságos Megváltó velünk van, nem szakadunk el tőle. Ezért kérdi: „Asszony, miért sírsz?” (János 20, 15.) Nem, ne legyünk asszonyosak, lágyak; nagy és erős legyen a szívünk. Aki szívében arra szánta el magát, hogy Isten szolgálatában akar élni és meghalni, nem csodálkozik majd a lelki sötétségen és az úttját álló rengeteg akadályon.

Csütörtök.

Magdolna át akarja ölelni az Urat, de a jóságos Mester leinti őt, mondván: „Ne érints engem, mert még nem mentem az Atyához!” (János 20, 17.) Odafenn semmi sem áll

majd közénk és az Úr közé, idelent azonban el kell viselni a gátlásokat. Értjük be azzal, hogy Isten a mi Istenünk és szívünk házában lakozik.

Péntek.

Milyen vigaszt nyerhetne a világban az a lélek, akinek Isten mindene és egyetlen szerelme?

Szombat.

Az Úr készen tartja számodra az ima adományát és csak arra vár, hogy szívedet az „Én“-től megszabadítsd és ne szeresd lelkedet és önakarodat. Légy mindig alázatos és Isten ajándékát szívedbe teszi.

ELSŐ HÉT HÚSVÉT UTÁN.

Fehérvasárnap.

Kedves Megváltónk olyan sokat tett értünk! Mit tehetnénk érte? — Kilehelte értünk az életét! Hogyne

szentelnök neki a tiszta szeretet szolgálatában életünket!

Plántálja szívünkbe Isten ezt az elhatározást, öntözze áldásával és adja, hogy gyümölcsöt teremjen megszentülésünkre. Isten legyen a mi Istenünk és neki szentelt szívünk oltárán éjjel-nappal szeretetének lángja égjen.

Hétfő.

Együtt tűrünk, szenvedünk és halunk meg azokkal, akiket szeretünk és pedig éppen azért, mert szeretjük őket. Ha az Úrban szenvednek és halnak meg, mi pedig annak szeretetéért, aki értünk szenvedett és halt meg, türelmesen belenyugszunk szenvedésükbe és halálukba, velük szenvedünk és velük halunk meg mi is. Ilyenkor csodás értékű lelkikincsek gyűjtésére nyílik alkalmunk; hogy ez mennyire igaz, azt majd akkor látjuk meg, amikor örök jutalmat nyernek apró kis szenvedéseink.

Adjuk magunkat Istennek fenn-

tartás nélkül egészségben, betegségben, szerencsében, szerencsétlenségben, életben és meghalásban, halálban és örökkévalóságban.

Kedd.

Isten szeretete nem a vigasztalásban és az érzelmekben rejlik, mert hiszen akkor Megváltónk nem szerette volna Atyját, amikor szomorú volt mindhalálig és amikor így kiáltott: „Istenem, Istenem, mért hagytál el engem.” (Máté 27, 46.) Pedig éppen akkor hajtotta végre a minden elképzelést meghaladó, legnagyobb szeretet aktusát.

Mi mindig csak vigasztalást és édességet akarunk és nem bírjuk el magunkon azt, ami nem tökéletes; pedig, én lelkem, el kell viselnünk azt is, hogy természetünk emberi és nem angyali.

Szerda

Ha az irigység az örök szeretet birodalmába férközhetne, az angya-

lok bizonyára irigyelnék az embereket azért a kétszeres szenvedésért, melyet Megváltónk a kereszten értünk viselt és amelyet az Úrért viselnek el az emberek. Az angyalok irigyelnék tőlünk Isten értünk való és az ember Istenért való szenvedését.

Csütörtök.

Szorosan öleld magadhoz Jézus szent keresztjét. A kegyelem harmata csepeg le róla és elcsitít benned minden heves viharzást.

Oh Istenem, milyen édesen boldog vagyok, amikor ez a rózsaszínű harmat így csendben rám pereg, de ha csak egy lépésnyire távozom el a kereszttől, újult erővel tör ki bennem a vihar.

Péntek.

Ha szerencsésen el akarunk jutni valahová, azon kell lennünk, hogy a közvetlenül előttünk fekvő utat, az első napi járást magunk mögött

tudjuk. Hiába akarnók a végén kezdeni az utat; az első lépést az út legelején kell megtennünk.

Gyakran mindenáron angyalok akarunk lenni és eszünkbe sem jut, hogy jó emberek legyünk.

Szombat.

Istent mindenek felett szeretni kell. Hiszen lelkünk a megfeszített Isten jegyese; méltó és igazságos tehát, hogy úgy mint Ő, mi is három szeggel feszítettessünk a keresztre.

Azon légy, hogy minden egyes cselekedetteddel kevesebbé válj Isten előtt. Hiszen ezért különültél el a világtól és azért, hogy mind jobban tökéletesedj. Fordulj pillantásoddal Isten felé és élj úgy egyszerűséggel Szívében.

MÁSODIK HÉT HÚSVÉT UTÁN.

Vasárnap.

Nagy terveinket helyezzük Meny-
nyei Anyánk oltalmába, mert ha
szeretjük Öt, közbenjárására mindent
megkapunk, amire törekszünk. Kér-
jük Öt, hogy Fiának szeretetében
élhessünk, halhassunk és feltámad-
hassunk.

Hétfő.

Fonjál szorgalmasan lelki rokká-
don, ne válassz túl nagy, túl vastag
orsókat, csak olyanokat, amelyek
kis erődhöz mérték. — Alázatosság,
türelem, önzetlenség, lelki és szív-
béli szelídség, lemondás, egyszerűség,
engedékenység, felebaráti szeretet és
Krisztus követésének más hasonló
gyakorlatai: ezek azok a könnyű
szálak, melyek kis orsódra valók és
melyeket biztosan fellelsz dicsőséges
Anyád, a Boldogságos Szent Szűz
lábainál, aki jóllehet minden fajta
orsóval el tudna bánni, ezeket a

kisebbeket választja, hogy ezzel is példát mutasson nekünk.

Kedd.

Isten bölcsesége szívesen látja, ha szegény kis szívünk, mint gyenge kis csibe, a vércse közeledtére megremeg a gonosz árnyéka előtt. Jó jel, hogy utálja a rosszat. De van mennyei Anyánk, akinek oltalma alá menekülhetünk. Meneküljünk a kereszthez is, öleljük át; maradjunk nyugodtan a szent fa árnyékában. Ellenségünknek nincs hatalma felettünk, amíg Istenhez tartozunk.

Szerda

Le kell tennünk arról a különösen asszonyoknál gyakori hibánkról, mely hiú, féltékeny utánzásban nyilvánul. Ne akarjuk mindig ugyanazt tenni, amit mások tesznek; mi csak egyezzünk bele abba, amit mások akarnak. Mindnyájunknak pedig csak egy törekvése legyen: Istent szolgáljuk egyszerűségben, egy aka-

rattal, egy célkitűzéssel, melyet nagy odaadással akarjunk elérni és pedig azokkal az eszközökkel, melyeket feletteseink, vagy lelkivezetőink jónak tartanak.

Csütörtök.

Az ájtatos élet titka az alázatoság. Légy alázatos és melléd áll Isten és megerősíti jóakarodat. Add meg magad fenntartás nélkül, mondd neki, hogy bocsásson meg neked, ha eddig nem jól szolgáltad, erősítse meg elhatározásodat, melynek értelmében el akarsz szakadni a világtól, azért, hogy egészen szent szeretetéhez láncold magad és híven szolgálj Őt egész szíveddel.

Péntek.

Ha szentül elhatároztuk, hogy életünk végéig egész szívünkkel Istent szolgáljuk, semmi gondunk nem lesz a holnapra. Csak azon leszünk, hogy mai napunkon jót tegyünk. Ha eljön a holnap, azt is mának fogjuk hinni

és akkor lesz gondunk arra a mára is. Nagy bizalommal, nagy odaadással kell lennünk az Isteni Gondviselés iránt és mindig csak egy napra való mannát szabad gyűjtenünk; egy szemmel sem többet. Ne kételkedjünk, Isten holnap újból mannát hullat az égből és holnapután megint és azontúl is mindig amíg csak a földön élünk.

Szombat.

Éppen abban teljesítsük Isten szent akaratát, amiben legkevésbé szívesen tesszük. Istennek abban tetszeni, ami nekünk tetszik, nem sokat jelent. A gyermeki hűség azt kívánja, hogy azzal tetszünk neki, ami nekünk nem tetszik, szem előtt tartván azt, amit szent Fia mondott önmagáról: „Nem azért jöttem, hogy az én akaratomat tegyem, hanem az atyám akaratát.” (Ján. 6, 38.) A lélek nem teheti saját akaratát, hanem csak az Atyáét, aki őt gyermekévé és örökösévé fogadta. Isten

legyen vezéred, és vezessen kézenfogva szent akaratának útján. Mikor egyesülhetnénk szorosabban Isten akaratával, mikor tagadhatnók meg jobban önakaratunkat, mikor mutat-hatnók meg jobban, hogy szeretjük az alázatosságot, mikor feszíttethet-nénk jobban keresztre mint a súlyos megpróbáltatás idején?

Oh én lelkem, hányszor mondtam neked, hogy a teremtményektől elszakadj és egyedül a megfeszített Jézus Krisztushoz kapcsolódj?

HARMADIK HÉT HÚSVÉT UTÁN.

Vasárnap.

Minden áron meg kell őrizni nyugalunkat, nemcsak azért, mert a nyugalom az elégedettség anyja, hanem mert az isteni szeretet és az önakaratunkról való lemondás lánya is. Minden nap adatik alkalom arra, hogy gyakorolhassuk, mert bárhol legyünk is, mindenütt lesz ellent-

mondásban részünk ; ha pedig senki sem lenne, aki ellentmondana, úgy magunk mondunk ellent önmagunknak.

Hétfő.

Ha azt akarjuk, hogy Mária könnyörögjön értünk, akkor engedelmeskedjünk neki, vagyis tegyünk meg mindent, amit szent Fia parancsol. Ha azt akarjuk, hogy meghallgasson, mi is hallgassunk rá. Ő pedig azt kívánja, hogy iránta való áhítatunk bizonyítékaképpen Fiát, Jézust emeljük szívünk trónusára, azt akarja, hogy Jézus uralkodjék bennünk, mi pedig teljesítsük parancsait.

Kedd.

Légy Istené egészen halandó életed folyamán, szolgálj Őt híven és vidd vele a nehéz keresztet. Az örök életben azután zengj neki a mennyei karokkal örök dicséretet. Boldog a lélek, amelyik Istené ; le-

geslegboldogabb pedig az, amelyik kizárólag Istené. Legyünk hát Isten jószága és csak az Övé, csak neki akarjunk tetszeni, a teremtményeinek pedig csak benne, érte és úgy, ahogy Ő akarja. Ennél többet nem kívánhatok neked.

Szerda.

Az életben több a keserű mint az édes. De az, akinek a kedvéért szent türelmet ígértünk, adott pillanatban megadja a Szentlélek Isten vigasztalását. Vigyázz, ne veszítsd el bizalmadat; ha bizalomból merítesz erőt, el fogod viselni a levertség támadásait.

Csütörtök.

Ne nagyon vizsgálgassuk lelki szárazságunk eredetét. Akkor sem szabad nyugtalankodnunk, ha saját hibáink okozták volna azt; egyszerűen, szelíden, alázatosan fordítsunk hátat az elszórakozásnak, engedjük át magunkat Urunknak, hogy

büntessen, vagy bocsásson meg amint Ő akar.

Ne legyünk kíváncsiak, és ne kutassuk mindig lelkiállapotunk okát; nyugodjunk bele mindenbe, amit Isten rendelt.

Péntek.

Isten akarja így! Az okosság azt parancsolja, hogy mindig az ő akaratát teljesítsük, mert hiszen ezért vagyunk a világon. Minden nap arra kérjük Istent, hogy legyen meg az Ő akarat, ha pedig rá kerülne a sor, hogy teljesítsük akaratát, nehezünkre esik! Felajánljuk magunkat Istennek, minden pillanatban azt mondjuk neki: „Uram, a tied vagyok, íme a szívem!” Amikor pedig szavunknál akar fogni, gyávák vagyunk! Hogy mondhatjuk, hogy Istené vagyunk, ha akaratunkat nem akarjuk alávetni akaratának.

Szombat.

Azonosítsd akaratodat olyan egészen Isten akaratával, hogy a kettő

szinte eggyé váljék. Felejts el minden egyebet, ne törődj semmi más-sal, mert a mindenéből kifosztott együgyű lélek Istennek tetsző. Ne kívánj semmit, csak Isten tiszta akaratát és ne tagadj meg semmit tőle, bármilyen nehezedre is esnék. Öltsd magadra a mi urunk Jézus Krisztust és pedig a megfeszítettet. Teljesítse bennünk, velünk, általunk és értünk imádandó akaratát.

NEGYEDIK HÉT HÚSVÉT UTÁN.

Vasárnap.

A fehér szín a lilium sajátossága és nem a rózsáé; a sötét rózsák szebbek és illatosabbak. Azok legyenek, amiknek lennünk kell és pedig olyan jól, hogy alkotó mesterünk dicséretére váljunk.

Hétfő.

Lelkünk isteni jegyese azt akarja, hogy mennyei gondviselésének ölen

szemléljük mindent, ami történik, szeretetünkkel pedig forduljunk az örökkévalóság felé, ahol majd egyszer mindörökké egyesülünk mindazokkal, akiktől el kellett szakadnunk idelent. Tegyük szívünkre a szent keresztet és megenyhül bennünk a fájdalom; adjuk magunkat Istennek egészen és akkor hidd el, Ő is egészen nekünk adja magát. Járj mindig Isten jelenlétében. Isten szereti nézni apró lépéseidet és mint jó atya, ki gyermekét kézen vezeti, lépéseivel hozzád fog alkalmazkodni és kegyes leereszkedésében nem fog jobban sietni nálad. Miért aggódnál, hogy ilyen vagy olyan vonatkozásban túl lassan vagy túl gyorsan haladtál; a fontos az, hogy Isten veled legyen, te pedig Ő vele.

Kedd.

Az ember kedélyvilágának kiegyensúlyozottsága szívének szelíd-sége és derüje még a tökéletes szüziességnél is ritkább dolog. Fi-

gyelmedbe ajánlom ezeket, mert mint a lámpa olajában a láng, úgy rejlik bennünk a példa ; semmi sem olyan épületes, mint a szerető szelídség.

Szerda.

Ne zárkózz el az emberektől, csak azért, mert nem felelnek meg ízlésednek ; menekülj inkább ízlésed elől, ha nem szereti a másokkal való érintkezést.

Szeresd a türelmet, mellyel másokat elviselsz, szeresd a szeretetteljes és alkalmazkodó rugalmasságot, mert Szent Pál azt mondja, hogy ezzel Jézus akaratát teljesítjük.

Csütörtök.

Tökéletlenségünk sírunkig kísér. Nem tudunk járni anélkül, hogy a földet érintsük.

Lassú egymásutánban halunk meg és tökéletlenségünk is napról-napra válik le rólunk ; tulajdonképpen szeretnünk kellene ezeket a tökéletlen-

ségeket, mert hiszen bennük ismerjük fel tudatosan nyomorúságunkat, általuk leszünk alázatosak és kicsinyek önmagunk előtt, miattuk kell türelmeseknek és serényeknek lennünk; ha pedig minden megtörtént bennünk, Isten szívesen tekint le ránk és tökéletlenségeinket figyelembe sem veszi.

Péntek.

Lehet az ember szerzetes, akár van rajta szerzetesi ruha, akár nincs, akár énekel a karban és ostromozza magát, akár nem; de senki sem lehet szerzetes, ha nem gyakorolja a szegénységet és nem veszi magára a közös élet nehézségeit.

Szombat.

Isten semmit sem szeret annyira mint az állhatatosságot. A mindvégig állhatatosan gyakorolt legkisebberény is messzebbre visz a tökéletesség útján, mint bármely szeszélyesen és a

pillanat hatása alatt gyakorolt még oly nagy erény.

ÖTÖDIK HÉT HÚSVÉT UTÁN.

Vasárnap.

Mi szegény gyenge teremtmények nem igen tehetünk egyéb jót földi életünk folyamán, minthogy szenvedünk a jó miatt. Nem szolgálhatjuk Istent az egyik helyen anélkül, hogy a másik helyen magára ne hagyjuk. Gyakran Isten kedvéért hagyjuk el Istent és azért mondunk le édességéről, hogy munkában és szenvedésben szolgáljuk Őt.

Hétfő.

Két dolgot kell összeegyeztetnünk: egyrészt buzgón kell imakötelezettségeinket teljesítenünk és mindent meg kell tennünk, amit az erények megkívánnak tőlünk, másrészt nem szabad nyugtalankodnunk és megzavarodnunk, ha ebbeli törekvésünk-

ben valamilyen hibát követünk el. Az előbbi törhetetlen, szívünkben folyton növekvő hűséget követel; a másodiknak a gyengeség a feltétele, amelytől földi életünkben soha meg nem szabadulunk.

Kedd.

Életünk napjai rövidek és ezért a ráncmért munka sem lehet hosszú. Egy kis türelem árán dicsőségünkre és megelégedettségünkre fog szolgálni; életünk végén pedig az lesz legnagyobb vigasztalásunk, hogy sokat szenvedhettünk és sokat dolgozhattunk.

Mire lenne még szükségünk, ha miénk az Isten!

Szerda.

Őrizd jól szívedet, melyért Isten szíve mindhalálig szomorkodott, melyért Isten szívét lándzsa döfte át; csak így élhet szíved a halál után, csak így örvendezhet mindörökké. Sanyargasd szívedet az öröm-

ben és örvendeztesd meg a sanyargatásban.

Áldassék Jézus! — Uralkodjék fájdalminkban, mert hiszen mi is csak az Ő halálos fájdalmai által élhetünk és uralkodhatunk majdan.

Csütörtök.

Váljék nagyobbá a szíved bánatában, meríts belőle nemes bátorságot és meglásd, szerelmes Megváltónk lehajlik hozzád a magas mennyekből, hogy megnézze, hogyan viseled a megpróbáltatást. A Gondviselés láthatatlan szálakkal tartja egyensúlyban szívedet, hogy így mindörökké magához láncoljon.

Péntek.

Álljon tótágast minden körülötünk, vagy a lelkünkben, legyen lelkünk szomorú, vagy vidám, szelíd, vagy keserű, békés, vagy nyugtalan, világos, vagy sötét, kísértésben vagy biztonságban, készséges vagy kedvetlen, süsse nap, vagy üdítse a har-

mat, akaratunk legfőbb és egyetlen javaként mindig Isten akaratát tartjuk szem előtt.

Szombat.

Mindig lesz valami tennivaló, mindig lesz valami, amivel meg kell küzdenünk. Ha gonosz kívánságok gyötrőnek, nézzünk fel a megfeszített Krisztusra és mondjuk neki: „Uram, te vagy az én édességem, szíved szelídségével szelidítsd meg szívemet!”

HATODIK HÉT HÚSVÉT UTÁN.

Vasárnap.

Minél világosabb van, annál jobban látjuk arcunk barázdáit, foltjait; minél jobban belevilágít lelkiismeretünkbe a Szentlélek fényessége, annál jobban látjuk azokat a bűnöket, hajlamokat és tökéletlenségeket, melyek visszatartanak bennünket attól, hogy a lelkiélet útjára lépjünk. Ez a világoosság azonban nemcsak a szennyet

és betegséget mutatja meg, hanem a tisztogatás és tisztulás vágyát is felkelti bennünk.

Hétfő.

Szállj gyakran, ha nem is hosszantartó, de forró lendüléssel Istenhez; csodáld szépségét, kérd segítségét, borulj lélekben a kereszt lábához, imádd Urad jóságát, kérdezd őt sokszor üdvösséged felől, add neki napjában ezerszer a lelkedet; lelkiszeddel nézzed édességét, nyujtsd feléje kezedet, mint kisgyermek apja felé, hogy vezessen, mint illatos csokrot helyezd szívedre, mint zászlót állítsd be lelkedbe és szíved minden dobbanásával, szenvedélyes gyöngédséggel szeresd Isteni Jegyesedet.

Kedd.

Lehet, hogy ugyanolyan jó lelki gyakorlatot tarthat az ember egyedül, mint társaival a közösségben és az is lehet, hogy az ember jobban élvez egy ilyen magányos lelki-gya-

korlatot, de Isten nagyobb dicsősége szolgál, ha közösségben és testvéreinkkel, vagy hozzátartozóinkkal együtt mutatjuk be neki készségünket.

Szerda.

Sugalmazásnak nevezünk minden olyan vonzódást, kinyilatkoztatást, szemrehányást, belső lelkiismeretfurdalást, vitágosságot és ismeretet, melyet Isten indít fel bennünk, amikor áldásával, gondoskodásával és atyai szeretetével ébresztget, nyugtalanít, taszít, és vonz a szent erények, a mennyei szeretet, a jó elhatározások felé és arra az útra állít, mely örökévaló javakhoz vezet.

Áldozócsütörtök.

Milyen nagyszerű, hogy Urunk felment a mennybe, hogy ott él és uralkodik és azt akarja, hogy mi is ott éljünk és uralkodjunk egykor vele! Micsoda diadala ez a mennyországnak! Milyen édes öröme ez a föld-

nek! Szívünk ott legyen, ahol a kincsünk. A mennyországban kell élnünk, mert a mennyországban van az élet.

Péntek.

Tedd kezedet nagy dolgokra, gyakorold az imát és az elmélkedést, járulj a szentségekhez, nyisd meg lelkedet Isten szeretete előtt, hajlítsd a jó felé az emberek szívét, vállalj nagy és fontos feladatokat, képességeid és állásod szerint: de gondold a rokkára és az orsóra is, vagyis gyakorold azokat az egyszerű és alázatos erényeket is, melyek mint édes virágok a kereszt lábánál virítanak: segíts a szegényeken, látogasd a betegeket, gondozd a családokat, támo­gasd az ilyen célkitűzésű egyesületeket, végezz mindig valami hasznos munkát, ne légy tétlen sohasem.

Szombat.

Csekélységek miatt is megvádoljuk felebarátainkat, önmagunknak

pedig sok mindent megbocsátunk ; drágán akarunk eladni, olcsón akarunk vásárolni ; azt akarjuk, hogy a más házában igazságosságot tegyenek, nálunk azonban irgalommal és elnézéssel ítélkezzenek ; azt akarjuk, hogy jóhiszeműen értelmezzék szavainkat, mi pedig érzékenykedve mérlegeljük mások szavát. — Olyanok vagyunk, mintha két szívünk lenne ; az egyik szelíd, elnéző, kedves — önmagunkhoz ; a másik kemény, szigorú, követelőző — másokkal szemben. Két mértékkel mérünk : az egyikkel saját ügyeinket a lehető legelőnyösebben, — a másikkal a lehető legelőnytelenebbül — a másokét ; az írás is azt mondja : „Hazug ajkak szóltak az egyik szívből és a másik szívből“, azaz két szívük volt, már pedig az, aki két mérleggel mér — egy nehézzel, ha kapni kell és egy könnyűvel, ha adnia kell — útalatos Isten előtt.

TARTALOM

Előszó	5
Advent első hete	7
Advent második hete	11
Advent harmadik hete	15
Advent negyedik hete	19
December 24. Szenteste	22
December 25. Karácsony	22
December 26.	23
December 27.	23
December 28.	24
December 29.	24
December 30.	25
December 31.	26
Január 1. Újév	26
Január 2. Jézus nevének ünnepe .	27
Január 3.	28
Január 4.	29
Január 5.	29

Január 6.	30
Január 7.	30
Január 8.	31
Január 9.	31
Január 10.	32
Január 11.	33
Január 12.	33
Első hét vízkereszt után	34
Második hét vízkereszt után	37
Harmadik hét vízkereszt után	41
Negyedik hét vízkereszt után	45
Ötödik hét vízkereszt után	49
Hatodik hét vízkereszt után	52
Hetvened vasárnap hete	56
Hatvanad vasárnap hete	60
Ötvened vasárnap hete	64
Nagyböjt első hete	68
Nagyböjt második hete	71
Nagyböjt harmadik hete	74
Nagyböjt negyedik hete	79
Nagyböjt ötödik hete	83
Nagyhét	86
Húsvét vasárnap	91

Első hét húsvét után . . .	94
Második hét húsvét után	99
Harmadik hét húsvét után . . .	103
Negyedik hét húsvét után . . .	107
Ötödik hét húsvét után	111
Hatodik hét húsvét után	114

Lelkiélet kis könyvei.

20. Dr. Dombi Márk S. O. Cist.

Szent Bernát

Apát és Egyháztanító

Ára 60 fill.

21. **A boldog esztendő**

Gondolatok Szalézi Szent Ferenc műveiből
Adventtől pünkösdvasárnapig

Ára 80 fill.

22. **A boldog esztendő**

Gondolatok Szalézi Szent Ferenc műveiből
Pünkösdvasárnaptól adventig

Ára 80 fill.

23. **A breviárium himnuszai**

Latin-magyar szöveggel

Ára 1 pengő.

